

**REFERAT
FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET**

6. OKTOBER 1986

Fiskeridirektoratet

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 6. OKTOBER 1986.
*****

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 1000 til kl 1600 mandag den 6. oktober 1986.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, formann.
Avdelingsdirektør A. Holm, Fiskeridirektoratet (varamedlem for tidligere ass. fiskeridirektør V. J. Olsen).
Direktør Odd Nakken, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt.

Disponent Kjartan Arctander, Norges Fiskarlag.
Fiskeskipper N. Harold Lauritzen, Norges Fiskarlag (varamedlem for Anton Leine).
Fiskeskipper Edvin Bakkevik, Norges Fiskarlag.
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag.
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag.

Direktør Petter L. Fladmark, Fiskeindustriens Landsforening.
Direktør Kåre Bolstad, Fiskeindustriens Landsforening.
Avdelingsleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund (varamedlem for advokat Ivar Nes).
Per Alf Andersen, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund (varamedlem for Einar Hysvær).

Som observatører møtte:

Konsulent Kurt Karlsen, Norges Fiskarlag
Disponent Thor Giæver, Sildemelfabrikkens Landsforening.
Ekspedisjonssjef Trond S. Paulsen, Fiskeridepartementet.
Konsulent Herleif Berntsen, Fiskeridepartementet.
Ole Strand, Norske Fabrikkskips Forening.
Formann Lars B. Larsen, Sør Norges Trålerlag.
Kystvaktinspektør Magnus Stene, Kystvakten.

Som sekretærer for rådet møtte:

Seksjonsleder Lisbeth W. Plassa.
Førstekonsulent Terje Løbach.

Dessuten møtte:

Avdelingsdirektør Per L. Mietle, Fiskeridirektoratet.
Kontorsjef Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet.
Førstekonsulent Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet.
Kontorsjef Arne Wåge, Fiskeridirektoratet.
Kontorsjef Ove Midttun, Fiskeridirektoratet.
Kontorsjef Sigbjørn Lomelde, Fiskeridirektoratet.
Konsulent Cato Isvik, Fiskeridirektoratet.
Førstesekretær Jan Lundberg, Fiskeridirektoratet.
Konsulent Grethe Aa. Kuhnle, Fiskeridirektoratet.

Førstesekretær Hild Ynnesdal, Fiskeridirektoratet.
Førstesekretær Tom Scheldrup Skare, Fiskeridirektoratet.
Førstekonsulent Jørgen Borthen, Fiskeridirektoratet.
Førstesekretær Svein Aam, Fiskeridirektoratet.
Konsulent Einar Ellingsen, Fiskeridirektoratet.
Fagkonsulent Vermund Dahl, Fiskeridirektoratet.
Førstesekretær Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet.
Forskningssjef Johs. Hamre, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt.
Forsker Terje Monstad, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt.

Rasmussen åpnet møtet og ønsket velkommen.

Det var ingen bemerkninger til innkallingen til møtet.

Rasmussen refererte forslaget til saksliste som ble godkjent.

Forslaget til saksliste var følgende:

- SAK 11/86 NORSK VÅRGYTENDE SILD
Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild
annet halvår 1986.
- SAK 12/86 FISKET ETTER NORSK ARKTISK TORSK I 1986.
- SAK 13/86 VASSILDFISKET NORD FOR STAD
Eventuell endring i deltakelseskriteriene.
- SAK 14/86 EVENTUELT.

SAK 11/86 NORSK VÅRGYTENDE SILD

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild annet halvår 1986.

Rasmussen viste innledningsvis til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

"1. RESSURS SITUASJONEN**1.1. Generell oversikt.**

ACFM's TAC-anbefaling for 1986 var 150.000 tonn (vedlegg 9). Pr. 12.8.86 er det fisket ca. 75.000 tonn herav et sovjetisk fiske på 24-25.000 tonn pr. 30. april. Dvs. at det i forhold til ACFM's anbefaling da gjensto et kvantum på omlag 75.000 tonn (ca. 800.000 hl).

Fiskeridepartementet fastsatte som kjent en totalkvote på 1,75 mill hl til norske fartøy og av denne gjensto pr. 12.8.86 ca. 1,2 mill hl.

En viser også til det som ble påpekt av Hamre på møtet i Reguleringsrådet 13.6.86 (ref. side 59).

Det heter her:

"ACFM anbefalinger inkluderte ca. 40.000 tonn fra 1983-årsklassen. Hvis denne årsklassen ikke var tilgjengelig måtte det etter hans mening bety at den anbefalte kvoten egentlig var 110.000 tonn."

Når det gjelder 1983-årsklassen vil en minne om følgende: Dette er en stor årsklasse sammenlignet med årsklassene i 1970-årene, men den er liten sammenlignet med de store årsklassene i 1950-årene. Videre viser Havforskningsinstituttets undersøkelser at 1984 og 1985 årsklassene som var gode som yngel, nå ikke er å finne igjen. Disse årsklassene kan være blitt spist av torsk. Med den veksten en nå har i torskestammen nordpå, må en regne med at det samme kan skje i flere år fremover, slik at 1983-årsklassen kan bli den dominerende årsklassen i sildestammen til langt ut i

1990 årene.

Det er således flere ting som gjør at en fortsatt bør forvalte denne bestanden med forsiktighet.

1.2. FHI's notat av 4.6.86 (vedlegg 1).

Det heter her bl.a. angående gytebestanden på Sunnmøre.

"Fra 1983 - 1986 er gytebestanden i antall redusert til det halve."

"Også utviklingen i fisket viser en klar nedgang i tilgjengeligheten av sild på Sunnmøre i 1986."

Videre heter det:

"Den delen av årsklassen som vokser opp på kysten har bedre vekst og vil sannsynligvis gyte i 1987."

"Den store tilveksten i gytebestanden regner vi med vil komme i 1988."

"Det er således gytebestanden i 1987 som er det mest kritiske problem for oppbyggingen av sildestammen. Særlig gjelder dette den sørlige komponent."

"Dette tilsier at fangstene av kjønnsmoden sild sør for Trondheimsfjorden bør begrenses, og det bør innføres ordninger som forhindrer i neddreping av sild i overvintringsområdene. Vedrørende neddreping viser erfaringene at stenging av områder med høye silde konsentrasjoner er den eneste praktiske løsning på dette problemet."

1.3 FHI's telefax av 21.8.86 (vedlegg 2).

"Gjennomføringen av et norsk fiske på 1,2 mill hl i høst bør

områdereguleres av hensyn til gytebestanden i 1987. Bidraget til gytebestanden i 1987 vil i hovedsak komme fra sild som står sør for 69° N og instituttet anbefaler at ikke mer enn 600.000 hl blir fisket i dette området.

Sildeforekomstene nord for 69° N består i hovedsak av årsklassen 1983. Denne silda vil sannsynligvis ikke bli kjønnsmoden i 1987, men det forventes at den mest hurtigvoksende delen vil bli over 25 cm senere i høst og således tilgjengelig for fangst."

1.4. FHI's telefax av 12.9.86 (vedlegg 3).

"I tidsrommet fra midten av august til 4. september kartla havforskningsfartøyene Barenshavet og nordligste del av Norskehavet. Eneste området hvor det ble registrert sild av betydning var $68^{\circ} 30' - 71^{\circ} 30' N, 10 - 17 E.$ "

"Alle trålstasjoner viste sild av 1983-årsklassen. Lengden av silda variete noe. Øst for 13° E var silda minst og 50-90 prosent var under 25 cm. Det er lite sannsynlig at disse forekomstene blir over minstemålet i høst.

I området vest for 13° E, nord for 69° N var silda noe større og i bedre kondisjon. Trålprøvene viste 40-50 prosent under minstemålet. Med normal vekst vil 10-20 prosent av disse forekomstene være under minstemålet i midten av oktober. Det er derfor mulig at det i løpet av oktober kan finnes "lovlig" fiskebare forekomster av denne silda."

1.5. Ytterligere undersøkelser.

FHI har opplyst at "Michael Sars" i tiden 19. september. - 4. oktober skal gå over disse områdene igjen for å måle størrelsen på silda.

1.6. FHI's brev av 11.9.86 angående sperring av områder (vedlegg 10).

Det heter her bl.a.:

"Det overordnede mål for reguleringene i sildefisket har hittil vært å fremme vekst av gytebestanden. Denne vil sannsynligvis få et godt tilskudd i årene 1988-1989 da mesteparten av 1983-årsklassen blir kjønnsmoden. Inntil veksten i gytebestanden er blitt en realitet bør fisket foregå på en måte som sikrer denne gjenveksten. Neddreping av sild bør derfor unngås. Havforskningsinstituttet anbefaler at en opprettholder forbudet mot fangst i områder hvor farer for neddreping er særlig stor."

1.7. Oppsummering av ressurs situasjonen.

Det er nå viktig å ikke ta ut for stort kvantum av gytebestanden.

Særlig den sørlige komponent trenger beskyttelse.

Sildeforekomster nord for 69° består i hovedsak av årsklassen 1983.

Barentshavet øst for 13° E blir 1983 årsklassen neppe over minstemålet i høst.

Vest for 13° E, nord for 69° , er det mulig at silden blir av fangstbar størrelse i høst.

1.8. FHI's anbefalinger for reguleringen annet halvår 1986.

Det må ikke fiskes mer enn 600.000 hl norsk vårgytende sild i området Klovningen - 69° N høsten 1986.

Fangstene av kjønnsmoden sild syd for Trondheimsfjorden bør begrenses. Det bør innføres ordninger som forhindrer neddreping av sild i overvintringsområdene. Stenging av områder med høye sildekonsentrasjoner er den eneste praktiske løsning på dette problemet.

Havforskningsinstituttet anbefaler at en opprettholder forbudet mot fangst i områder hvor faren for neddreping er særlig stor.

2. GJENSTAENDE KVOTE.

Pr. 12.8.86 gjensto noe over 1,2 mill hl.

Pr. 18.9.86 - gjensto noe under 1,2 mill. hl

Gjenstående kvantum	pr.12.8.86	pr. 18.9.86
Kystfartøy (kvote 925.000)	ca. 660.000 hl	649.000 hl
Ringnot (" 750.000)	" 495.000 hl	489.000 hl
Trålere (" 75.000)	" 55.000 hl	55.000 hl

(Totalt er det tatt 476.934 hl under vintersildfisket og 80.000 hl deretter.)

3. MARKEDSUTSIKTENE.

Brev av 22.8.86 fra Feitsildfiskernes Salgslag (vedlegg 5).

Feitsildfiskernes Salgslag uttaler at laget regner med å kunne omsette 450.000 - 500.000 hl norsk vårgytende sild til norske kjøpere. Videre heter det at kjøperinteresser for mindre sild, gr. III og IV, er meget begrenset dersom en ser salgslagets distrikt under ett.

Videre antar laget at en i tillegg kanskje kan få levert ca. 50.000 hl mindre sild til utenlandske fabrikkskip.

4. INNKOMMNE UTTALELSER.

4.1. Norges Fiskarlags landsstyre vedtok i sak 39/86
(vedlegg 6).

"Norges Fiskarlag forutsetter at den totalkvoten for norsk vårgytende sild som norske myndigheter har fastsatt, skal oppfiskes. Det forutsettes videre at salgslagene regulerer gjennomføringen av fisket slik at det kvantum som fanges omsettes til høyest mulig verdi.

En er kjent mens Havforskningsinstituttets anbefalinger om å begrense fisket av gytesild resten av året til ca. 600.000 hl. Dette faller omtrent sammen med det som Feitsildlaget antar kan omsettes til konsum inkludert nødvendig overløps-kvanta.

Norges Fiskarlag går derfor inn for at oppmalingsforbudet oppheves nord for 69⁰ nordlig bredde. Salgslagene må legge forholdene til rette for fryseskip eller utenlandske fabrikkskip slik at leveranser til oppmaling i størst mulig grad blir begrenset.

En forutsetter at spørsmålet om oppmalingsforbudet sør om 69⁰ nordlig bredde blir vurdert på nytt senere på høsten i lys av utviklingen i fisket og omsetningssituasjonen."

4.2. Norges Fiskarlags uttalelse av 11.9.86 angående åpning av sperrede områder (vedlegg 7).

"Norges Fiskarlag har mottatt en rekke henvendelser om å medvirke til opphevelse av visse sperrede områder for fiske etter norsk vårgytende sild.

Et fortsatt forbud mot fiske etter sild i disse områder vil hemme fiskerne i å drive et rasjonelt fiske innenfor de tildelte kvoter etter norsk vårgytende sild.

Norges Fiskarlag mener at det ikke er grunnlag for å stenge områder uten at det er eller kan forventes å oppstå et problem som ikke kan avverges med reguleringer.

Norges Fiskarlag vil derfor be om at følgende områder blir åpnet

for kystfartøy:

Auresundet og Vinjefjorden, sjøkart 129, inn til en rett linje mellom Grønset og Storurda.

Mjosundet for kontrollert puljevis innseiling.

Norges Fiskarlag forutsetter at Fiskeridirektoratet styrker oppsynet i forbindelse med en eventuell åpning av overnevnte felt og at disse stenges dersom det skulle oppstå problemer."

4.3. Notfiskarsamskipnadens vedtak 56/86, brev av 20.8.86 om avviklingen av høstens fiske (vedlegg 8).

5. KVANTUM OG FORDELINGSSPØRSMÅL.

Utgangspunkt

Den resterende kvoten er for stor til at den i sin helhet bør fiskes på kysten i området Klovningen - 69⁰ N.

5.1. Hvor stort kvantum skal en kunne ta i området Klovningen - 69⁰ N.

Forslag:

FHI's anbefaling (vedlegg 2) om ikke å fiske mer enn 600.000 hl i dette området legges til grunn.

5.2. Hvordan skal denne begrensningen settes.

2 alternativ.

1. Som en kvote.

"....av totalkvoten på 1,75 mill hl. kan inntil 600.000 hl fiskes i området Klovningen - 69⁰ N i annet

halvår 1986..."

2. Som et konsumkrav.

Dvs. kravet om at en kun kan fiske til konsum i dette området opprettholdes.

Dersom Feitsildlagets Salgslags prognose holder, vil en få et mindre kvantum enn 600.000 hl.

Det må da tas stilling til om en skal kunne tillate oppmaling av et ev. restkvantum.

5.3. Hvem skal få fiske i dette området.

To alternative forutsetninger.

Alt. I. "Nok sild" i Barentshavet vil være over minstemålet høsten 1986.

Alt. II. Det vil være "for lite" sild over minstemålet i Barentshavet høsten 1986.

Alternativ I

FHI regner med at 3/4 av 1983-årsklassen befinner seg i Barentshavet nå.

Rapporten fra toktet med "Michael Sars" viser at den største silden nord for 69⁰ står vest av 13⁰ E. I dette området er fordelingen av sild dessuten slik at den største silden er lengst fra land (nordvest av Vesterålen). Mindre sild står mellom denne og Ytre Vesterålen.

Som det fremgår av saksdokumentene under pkt. 2, gjenstående kvote, gjenstår det 12.8.86 660.000 hl av kystfartøygruppens kvote og 495.000 av ringnotflåtens kvote.

Under dette alternativet kunne det være en mulighet at silden på kysten syd for 69⁰ N ble forbeholdt kystfartøygruppen mens ringnotflåten kunne fiske på bestanden ute i havet.

Begrunnelsen er at mange kystfartøy er små og lite egnet til å gå ut i havet om høsten. De har da bare den ene mulighet - nemlig å fiske på kysten. En konsekvens av en slik deling vil imidlertid være at det i realiteten kun ble kystflåten som fikk anledning til å levere sild til konsum, jfr. uttalelse fra Feitsildlaget under pkt. 3 ang. markedsutsikten. Det fremgår der at kjøperne i hovedsak er interessert i stor sild (gruppe I og II).

Konsumsild av nevnte størrelse vil trolig kunne omsettes til en pris av: kr. 176,70 pr. hl for gr. I og kr. 144,15 pr. hl for gr. II - mens sild til spesial mel/olje kan omsettes til en pris av kr. 60,- pr. hl. På den annen side skal sild fisket til konsum i perioden 1.4. - 31.12 låssettes. Med andre ord vil det være merarbeid og større omkostninger forbundet med å fiske og levere konsumsild. Dette vil redusere forkjellen noe i nettoutbyttet ved å fiske til mel/olje og til konsum.

Alternativ II

Under dette alternativ har en i realiteten bare ca. 600.000 hl å fiske på høsten 1986. I tillegg kan det tenkes et visst kvantum mindre sild fisket nord for 69⁰. (Gjenstående kvote ca. 1,2 mill. hl).

Spørsmålet er da om en ut fra dette skal foreta en fordeling av dette kvantum på de deltakende fartøygrupper.

Og i tilfelle - hvilken fordelingsnøkkel vil da være rimelig (f.eks. 50/50 % på ringnot- og kystfartøy).

De kvotene som er satt for ringnotfartøy er regnet ut fra gruppekvoten og med ubetydelig overfordeling. Kvotene for kystfartøy er

fastsatt ut fra antatt deltakelse. Med den siste endring av skalaen for kystfartøy var anslaget en overfordeling for denne gruppen på 25 %.

Hvis en reduserer gjenstående gruppekvote for de to gruppene med ca. 50 %, betyr dette at et forholdsvis stort antall fartøy ikke vil ha hatt mulighet til å ta sin kvote før fisket blir stoppet.

Da er spørsmålet om å redusere det enkelte fartøys kvote aktuelt (f.eks. med 20-30 %).

Reduksjonen i det enkelte fartøys kvote vil føre til at flere fartøy får en viss andel av gruppekvoten. Dette kan være mer akseptabelt enn at en del av flåten får tatt hele sin kvote mens andre fartøy ikke får tatt noe.

I den anledning kan nevnes at mange kystfartøy som deltok i vintersildfisket alt har tatt hele sin kvote (ev. bortsett fra fartøy over 18 meter - kvoten ble øket i høst for disse.)

Når det gjelder ringnotflåten kan opplyses at salgslaget her hadde satt en turkvote på 1500 hl slik at en fikk en spredning i deltakelsen i vintersildfisket.

6. SPERRING AV OMRÅDER.

De områdene på Møre og i Lofoten som har vært sperret de siste årene under sildefisket er områder som tradisjonelt har hatt store konsentrasjoner av sild (overvintringsområder). Det har tidligere vist seg vanskelig og til dels umulig å fiske på slike områder uten å få neddreping. Ønsket om å unngå neddreping har da også vært begrunnelse for å områdene ble sperret. I 1986 har en sperret områdene også ut fra ønsket om å beskyttet gytebestanden. En viser her til FHI's notat av 4.6.86. Det heter her bl.a., ang. sild på gytefeltene på Sunnmøre.

"Fra 1983 til 1986 er gytebestanden i antall redusert til det halve, mens reduksjonen i vente er noe mindre på grunn av individuell vekst i den sterke årsklassen 1979. Også utviklingen i fisket viser en klar nedgang i tilgjengeligheten av sild på Sunnmøre i 1986."

Og videre heter det:

"Det er således gytebestanden i 1987 som er det mest kritiske problem for oppbyggingen av sildestammene, særlig gjelder dette den sørlige komponent, både fordi denne har høyest vekst potensielt og det er denne silda som er mest utsatt for nedfisking. Dette tilsier at fangstene av kjønnsmoden sild sør for Trondheimsfjorden bør begrenses, og det bør innføres ordninger som forhindrer neddreping av sild i overvintrings-områdene. Vedrørende neddreping viser erfaringene at stenging av områder med høye sildekonsentrasjoner er den eneste praktiske løsning på dette problemet."

En viser til FHI's uttalelse av 11.9.86 (vedlegg 10) om at det overordnede mål for reguleringene i sildefisket hittil har vært å fremme vekst av gytebestanden.

En vil videre minne om at en har hatt sperring av disse områdene i mange år nå - dvs. i den tiden da sildekvotene var adskillig lavere enn i år. Årets høye kvoter bygger på forutsetningene om at bestanden nå er i vekst og at en derfor kan høste mer. Det må da være et tankekors at fiskerne vinteren 85/86 og nå igjen, vinteren 86/87 ikke kan finne så mye sild utenfor de sperrede områdene at det kan drives et lønnsomt fiske.

Dersom det er slik at det er absolutt nødvendig å fiske innenfor de sperrede områdene for i det hele tatt å kunne fiske på Møre - må dette heller tilsi stor grad av forsiktighet med beskatningen av den sørlige komponent. Argumentasjonen om at det kun er i disse områdene en kan drive lønnsomt sildefiske, bør ikke tilsi åpning av områdene - tvert imot.

7. SPØRSMÅLET OM OPPMALING.

Dersom en legger til grunn at det kan omsettes 500.000 hl sild i gr. I og II i siste halvår 1986, tilsier det at en ikke går inn for et direkte oppmalingsfiske syd for 69° N. Dette fordi det kun er her en kan forvente å fiske sild av denne størrelsen.

Under denne forutsetning kan det imidlertid være aktuelt å vurdere om en skal kunne tillate et visst "overløpskvantum" til oppmaling.

Et direkte oppmalingsfiske vil ut fra dette bare være aktuelt i den utstrekning 1983-årsklassen nord for 69° vil være over minstemålet.

Ifølge FHI vil en kunne få sild på kysten nord for 69° av 1983-årsklassen over minstemålet i høst.

Når det gjelder Barentshavet viser en til det som er sagt ovenfor i saksdok. samt til resultatet av FHIs målinger på toktet 19.9. - 4.10.86.

8. EKS. PÅ PAKKELØSNING UNDER FORUTSETNING AV AT DET ER MULIG Å FISKE SILD I BARENTSHAVET.

1. Begrensning i kvantum 69° - Klovningen.
2. Begrensning = det som kan omsettes til konsum (maksimalt 600.000 hl).
3. Fisket syd for 69° - forbeholdes kystflåten.
4. Sild fisket i området 69° - Klovningen må leveres til konsum (dog disp. "overløpskvantum").
5. Sperrede områder opprettholdes.

6. Trålerne behandles på samme måte som kystfartøy?

OVERNEVNTE EKSEMPEL INNEBÆRER:

Ringnotflåten kan fiske:

Nord for 69⁰

- til oppmaling (hvis over minstemålet)

-til konsum (hvis avsetning)

Syd for 69⁰

ikke i det hele tatt

Kystflåten kan fiske:

Nord for 69⁰

som ringnotflåten

Syd for 69⁰

innenfor og utenfor grunnlinjene,

bare til konsum.

9. EKS. PÅ PAKKELØSNING - UNDER FORUTSETNING AV AT DET IKKE
ER MULIG Å FISKE SILD I BARENTSHAVET.

1. Begrensning i kvantum 69⁰ - Klovningen.
2. Begrensning = det som kan omsettes til konsum (maksimalt 600.000 hl)
3. Ringnotflåten og kystflåten får like stor andel av dette kvantum.

4. Sild fisket i området 69⁰ - Klovningen må leveres til konsum. (dog disp. "overløpskvantum").
5. Sperrede områder opprettholdes.
6. Forholdsmessig reduksjon i fartøykvoter/maksimalkvoter.
7. Nord for 69⁰

ingen begrensning bortsett fra at fangster ikke må overstige vedk. fartøys kvote eller resten av vedk. gruppekvote

kan også leveres til oppmaling

alle grupper kan delta.

OVENNEVNT E KSEMPEL INNEBÆRER.

Ringnotflåten kan fiske:

Nord for 69⁰.

- i teorien resten av gruppekvoten/fartøykvoten.
- til oppmaling eller konsum etter valg.

Syd for 69⁰.

- 300.000 hl til konsum
- bare en viss del av fartøykvoten kan tas i dette området.

Kystflåten kan fiske:

Nord for 69⁰.

som ringnotflåten.

Syd for 69⁰.

som ringotflåten.

10. REFORDELING AV TRÅLERKVOTEN?

Obs. har mottatt før henvendelser om dette. Dvs. at de fartøy som deltar kan få ta mer enn dagens maksimalkvote på 1.000 hl. Trålerne har hittil som nevnt under pkt. 2.2. har 55.000 hl igjen av kvoten på 75.000 hl.

Fiskeridirektøren ønsker Reguleringsrådets syn på ovennevnte spørsmål."

Rasmussen ba deretter Hamre gi en orientering om siste sildetokt.

Hamre viste til "foreløpig rapport om sildeundersøkelsene".
(se vedlegg 12)

Hamre opplyste at høsttoktet var årets viktigste tokt. I år omfattet dette toktet alle de viktigste bestandene. Toktet ble kalt flerb Bestandstokt. 5 fartøy deltok, 2 fra USSR og 3 fra Norge. Disse fartøyene hadde tidligere vært på tokt i Barentshavet det såkalte "O-gruppe-toktet". Flerbestandstoktet begynte 6. september og skulle gå frem til 13. oktober. På bakgrunn av opplysningene fra dette toktet skulle det utarbeides rapport om lodde, sild og polartorsk. Denne rapporten skulle så legges frem for ACFM på møtet i slutten av oktober/begynnelsen av november, - rapporten ville således danne grunnlaget for ACFM's anbefaling. Han viste til at den nå fremlagte rapporten bare omhandlet sild og kun den vestlige del av Barentshavet. Innledningsvis ville han imidlertid si følgende om resten av Barentshavet. Havforskningsfartøyene hadde tilsammen seilt 25.000 n.m. (dvs. lengre enn rundt ekvator) slik at en hadde en god dekning av området. Det som sto igjen av Barentshavet var den sørøstlige del, dvs. sør for 72° N og øst for 35° Ø. Det en forventet å finne der var imidlertid litt mere lodde og torsk - men ikke sild. Det som var observert av sild disse siste 4 ukene var ikke mer enn det en

kunne telle på to hender. Silda var totalt forsvunnet fra Barentshavet - og dette gjaldt alle årsklassene. 1983 årsklassen var sterk i 1983 relativt sett. 1984 og 1985 ble også målt som rimelig gode på O-gruppe stadiet, men disse årsklassene var meget sterkt reduserte på ett- og to-års stadiet. Han trodde at dette skyldtes fremveksten av torskebestanden i området. 1983 årsklassen ble født så pass tidlig at den unngikk det sterke beitepresset - den hadde også trolig stått litt øst for torsken. Helt til i vinter sto den øst for 35⁰ Ø. Men da en undersøkte Barentshavet igjen i mai- juni i år fant en en utstrakt fordeling fra Skolpen til Vest-Finnmark med tynne konsentrasjoner av sild. Når en nå kom tilbake fant en imidlertid ikke noe sild i Barentshavet i det hele tatt. V. Dahl fant som kjent sild i området 68-72⁰ N, vestenfor Andenes. Den delen av silda som er nærmest kysten nå antar en kommer fra Barentshavet og er de samme forekomstene som V. Dahl påviste tidligere i høst. Den litt større silden som sto lengre ut da V. Dahl registrerte den regner en med kommer fra fjordene. "Michael Sars" hadde nå dekket det området der V. Dahl registrerte sild. Det fantes ikke lenger sild i dette området i det hele tatt. Silda måtte ha vandret ut i Norskehavet, men hvor visste en ikke. En hadde ingen erfaring fra tidligere år når det gjaldt hvor den overvintret før den var blitt kjønnsmoden. Det dreier seg her om et stort område og det kan være vanskelig å finne så beskjedne forekomster av sild som det her er snakk om. Når det gjaldt den voksne bestanden viste han til det som sagt i saksdokumentene - men han kunne likevel gi en kort orientering. Som kjent hadde en to komponenter, den nordlige og den sydlige. I utgangspunktet var den nordlige uten sammenligning den største, den vi registrerte som gytesild i begynnelsen av 1970-årene. Den hadde vokset jevnt, men fisket på den hadde vært relativt begrenset, dette kunne en se av merkeforsøkene. Den sørlige komponenten startet på et lavt nivå, kanskje et par tusen tonn, men den hadde vokset mer enn den nordlige komponenten til tross for at den hadde hatt den største beskatningen. Det var imidlertid klart at denne komponenten var blitt redusert de to siste årene som følge av fisket. Dette kunne ha med omsetningen av sild å gjøre, i sør har en det beste

mottaket - samtidig har en hatt det forhold at silden her hadde vært konsentrert i spesielle områder. Fiske på slike tette konsentrasjoner hadde ført til neddreping.

Når det gjaldt rekruttering forventet en at den del av 1983 årsklassen som gyter sør for Vestfjorden ville gi en økning i gytebestanden - men han trodde en her ville få problem med innblanding av småsild. I nord mente han en ville få mer rene fangster med stor sild.

Rasmussen spurte om det en hadde observert på dette siste toktet ville endre Instituttets tidligere tilrådning når det gjaldt sildefisket høsten 1986.

Nakken sa at en hadde hatt liten tid til å diskutere toktresultatet på Instituttet. Det som Instituttet hadde tilrådd tidligere var et maksimum på 600.000 hl i området Stad-69⁰ N. På det tidspunktet trodde en at en kunne få fisket noe sild i Barentshavet, men nå hadde en så dårlige prøver at en ikke visste om dette kunne bli aktuelt. En visste heller ikke om den silden som er over minstemålet i Barentshavet ville finnes i fiskbare konsentrasjoner. Han trodde imidlertid ikke at dette endret instituttets tidligere tilrådning noe vesentlig. Forøvrig minnet han om den totale overfordeling som en hadde i år når det gjaldt kvoten for norsk vårgytende sild. Han tenkte da på Norge og USSR. Han visste ikke hva USSR hadde fisket etter mai, - men trodde for så vidt at det bare dreiet seg et mindre kvantum.

Rasmussen spurte om det var flere spørsmål til havforskerne.

Lauritsen sa at det var interessant å høre resultatene fra toktet, men minnet om at en tross alt hadde en kvote som var fastsatt - derfor måtte en dra ut med leitefartøy å prøve å finne denne siden, se hvor den var og i hvilken kondisjon.

Nakken sa at en hadde diskutert dette de siste dagene og at en ville komme med et forslag. Han mente at det var absolutt

påkrevet å vite hvor den delen av silden som skulle bygge opp sildebestanden var blitt av.

Rasmussen minnet om at dersom silda dukket opp igjen i internasjonalt farvann kunne dessuten hvem som helst fiske den.

Nakken sa at en måtte prøve å få en oversikt over hvor silden var blitt av med tanke på at en neste år måtte ha mengdemål.

Hamre var enig i dette.

Lauritsen foreslo at en for den videre behandling av saken skulle ta utgangspunkt i det en visste om komponenten syd for 69° N. Videre måtte en nå når en hadde mistet silden i trekket ta opp igjen letingen etter den. Han gjorde oppmerksom på at silden også kunne komme inn syd for 69° N ute i havet.

Nakken trodde også at en stor del av 1983 årsklassen kunne befinne seg syd for 69° N og vest for 10° N. Men han visste ikke om den ville komme inn til land.

Bakkevik viste til at det var skissert en del problemstillinger i saksdokumentene, men at det nå var enda flere problem etter det som Hamre hadde opplyst. Hvis silda kunne komme inn syd for 69° N, måtte en ha dette i tankene når det gjaldt spørsmålet om et eventuelt oppmalingsfiske senere på året.

Rasmussen foreslo at en først skulle behandle reguleringen på kysten. Her hadde Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt foreslått at en ikke skulle fiske mer enn 600.000 hl mellom Klovningen og 69° N i annet halvår 1986. Videre hadde Instituttet pekt på at det var behov for å begrense uttaket av kjønnsmoden sild syd for Trondheimsfjorden.

Han spurte deretter om det var merknader til at en satte en begrensning på 600.000 hl for fisket på strekningen Klovningen - 69° N i annet halvår 1986.

Bakkevik sa seg enig med Fiskeridirektøren her. Han opplyste at representanten for Norges Fiskarlag hadde utarbeidet et forslag til pakkeløsning som inneholdt følgende elementer:

- 1) Det settes en begrensning på 600.000 hl som forelått av Fiskeridirektøren.
- 2) Dette skal være et rent konsumfiske. Dispensasjon til oppmaling skal bare gis i helt spesielle tilfeller og etter tillatelse fra Fiskeridirektøren.
- 3) Når det gjaldt spørsmålet om et oppmalingsfiske på et eventuelt restkvantum (dvs. ev. differanse mellom 600.000 hl og det som kan leveres til konsum) måtte en i dag si nei til dette - da kvaliteten nå ikke var så god og det kunne føre til at for mye gikk til oppmaling. Dette spørsmål måtte en imidlertid vurdere igjen på et senere tidspunkt.
- 4) Fordelingen av de 600.000 hl på de forskjellige fartøygruppene skulle være:

30.000 hl avsettes til industritrålerne. De resterende 570.000 hl fordeles mellom ringnot og kystfartøygruppen med 40/60 pst. Dvs. 340.000 hl til kystfartøy og 230.000 hl til ringnot.

- 5) Norges Fiskarlags representanter var eller enig i utgangspunktet angående de sperrede områdene, - nemlig at en skulle sperre områder med store konsentrasjoner av sild, - men han var ikke enig i at områder der det ikke var sild skulle sperres. En måtte vente med sperringen til silden sto tett. Han viste her til brev fra Norges Fiskarlag.
- 6) Når det gjaldt spørsmålet om en eventuell reduksjon av det hvert fartøys kvote - mente han at dette ikke var aktuelt og viste til at noen fartøy alt hadde tatt sin kvote. Han mente det beste var å beholde den enhetskvoten en hadde i dag

og så stoppe fisket når vedkommende gruppekvote var tatt.

- 7) Industritrålernes forhold ville en overlate til Sør Norges Trålerlag å ta stilling til. Norges Fiskarlags representanter ville slutte seg til trålerlagets forslag.
- 8) Nord for 69° N gikk en inn for et fritt fiske uten oppmalingsforbud.

Lauritsen sa som et supplement til forslaget når det gjaldt kvoten på 600.000 hl - at dette gjaldt på kysten

Rasmussen spurte hva en her skulle legge til grunn, grunnlinjene eller en grense satt lengre ut.

Bakkevik foreslo at en satte en grense på 12 n.m. Han presiserte at når en snakket om sild til oppmaling da var det 1983 årsklassen en hadde i tankene og kun hvis den var over minstemålet. Det var ikke aktuelt å fiske av den store kjønnsmodne silden på kysten til oppmaling.

Rasmussen spurte om den store kjønnsmodne silden kunne påtreffes utenfor 12 n.m.

Hamre svare at det kun var etter at den hadde gytt.

Andersen sa til spørsmålet om oppmaling at det i saksdokumentene var forutsatt at det var sild nord for 69° N, men at det nå så ut til at det ikke ville være sild der. Han stilte seg tvilende til den foreslåtte grensen på 69° N. Med en slik grense ville sildoljefabrikkene ikke kunne få råstoff. En burde kunne stille til rådighet et visst kvantum sild til oppmaling for disse fabrikkene.

Nakken trodde det ville være en del sild på kysten nord for 69° N over minstemålet.

Hamre sa at det nok ville være en del kjønnsmoden sild inne i fjordene nord f.eks. i Troms.

Wold bekreftet Hamres utsagn, og opplyste at det i dag faktisk foregikk et visst fiske på gytebestanden nord for 69⁰ N.

Gullestad spurte om det ikke var slik at en, hvis 1983 års-klassen var forsvunnet eller under minstemålet, kunne risikere å fiske de resterende 600.000 hl som kjønnsmoden sild nord for 69⁰ N.

Rasmussen spurte havforskerne hva dette i tilfelle ville bety for bestanden.

Nakken sa at hvis en risikerte at det ble fisket 600.000 hl sild til oppmaling nord for 69⁰ N, ville han ta avstand fra et slikt opplegg. Det var ikke intensjonene i reguleringen at en skulle gjøre dette og en måtte gardere seg mot et slikt resultat.

Bakkevik sa at Norges Fiskarlags forslag viste at en var bekymret for sildebestanden - også han så det problem som ville oppstå hvis det ble fisket så vidt mye av gytebestanden nord for 69⁰ N. En måte å løse dette problem på måtte være å forlenge oppmalingsforbudet og sette en grense på 12 n.m. her også.

Andersen var enig i at fisket måtte skje innenfor biologisk forsvarlige rammer. Han spurte hva som kunne være en biologisk forsvarlig ramme nord for 69⁰ N.

Hamre viste til at ACFMs anbefaling var å tillate et fiske som ikke reduserte gytebestanden. Han mente at en ville redusere gytebestanden dersom en fisket 600.000 hl nord for 69⁰ N. Forøvrig trodde han det kunne være teknisk mulig å fiske 600.000 hl nord for 69⁰ N - men han advarte mot å gjøre det.

Reidar Johansen spurte om en hadde tatt hensyn til USSRs fiske ved kvotefastsettelsen.

Rasmussen minnet om Fiskeridirektørens fremlegg på møtet i desember 1985, der hadde en regnet med at USSR ville fiske 25.000 - 30.000 tonn - han minnet også om at det var representantene fra Norges Fiskarlag som fikk presset kvoten opp.

Bolstad støttet Bakkeviks forslag ut fra konsumindustriens interesse, og syntes det var positivt at en var villig til å gå inn for oppmalingsforbud syd for 69⁰ N. Han var enig i at utsiktene var dystre, men mente at 600.000 hl ville gi rikelig dekning til konsumformål. Fordelingen mellom fartøygruppene var etter hans mening også god, det ville gi maksimalt kvantum til konsumomsetning.

Reidar Johansen spurte om det var slik at silden var veldig mager i år.

Bolstad sa at det var litt tidlig å si noe sikkert, men det som var tatt hittil bekreftet at silda var mager og helst småfallen. Han håpet på et bedre fiske lenger sør, og regnet med å komme igang med dette i slutten av oktober.

Bakkevik presiserte at når en snakket om oppmaling var det 1983 årsklassen over minstemålet en tenkte på - og dette måtte en komme tilbake til - uansett hvor denne silden måtte dukke opp.

Rasmussen sa seg enig i substansen i Norges Fiskarlags forslag til pakkeløsning.

Giæver henledet oppmerksomheten på sildoljefabrikkens forhold i nord. En kjempet for å bevare fabrikkene i nord med sikte på fremtidig produksjon. I tillegg hadde Norsildmel problem med markedene. Norsildmel ville, hvis det ikke ble fisket 300-400.000 hl sild til mel/olje, få problem med oppfylling av salgskontraktene. Ønskeligheten av å legge opp et bufferlager av mel/olje i nord hadde vært diskutert. Han regnet ikke med produksjon i dette området før sommerloddefisket neste år. På

Vestlandet hadde en den motsatte situasjonen, - med kolmulefiske og lagringsproblem, her måtte Norsildmel kanskje levere hurtigere enn markedsmessige forhold tilsa. Skulle det skje et fiske til mel og olje var det derfor viktig at det skjedde så langt nord som mulig av hensyn til fabrikkene. Det måtte ikke skje ukontrollert fiske med neddreping, - det var bedre at den små silden gikk til oppmaling enn at den ble dumpet.

Rasmussen oppsummerte deretter som følgende:

1. I området Klovningen - 69⁰ N begrenses fangsten annet halvår 1986 til 600.000 hl. Kysten defineres her som innenfor 12 n.m.
2. Dette kvantum skal gå til konsum. Bare i unntakstilfelle gis dispensasjon til oppmaling.
3. Dette kvantum (600.000 hl) fordeles som følgende:
Industrietrålerne 30.000 hl. Det resterende kvantum på 570.000 hl fordeles med 40% på ringnotfartøy og 60% på kystflåten.
4. Maksimalkvoten endres ikke.
5. Fisket stoppes når gruppekvoten er nådd.

Rasmussen presiserte at en nå bare snakket om fisket syd for 69⁰ N. Han spurte om fiskarlagets forslag var slik å forstå at dersom en fant sild utenfor 12 n.m. så skulle denne ikke gå inn i kvoten på 600.000 hl.

Bakkevik svarte bekreftende på dette, slik var Norges Fiskarlags forslag å forstå. Dette bygget på de nye opplysningene fra forskerne.

Rasmussen ga uttrykk for at det her kunne bli nokså store kontrollproblem.

Andersen lurte på hva som ville skje dersom en var istand til å

fiske 600.000 hl - hadde en da mulighet til å levere alt dette til konsum, - eller måtte en levere til utenlandske oppkjøpsfartøy. Hvis dette siste var tilfelle, foretrakk han at dette kvantum heller gikk til oppmaling.

Rasmussen viste til Feitsildfiskernes Salgslag beregninger.

Bolstad sa at Feitsildfiskernes Salgslags estimat i alle fall var høyt nok. Han viste ellers til at overløps leveranser til oppmaling var helt i overensstemmelse med konsumindustriens interesser. Han hevdet at den silden som de utenlandske fabrikkfartøyene kjøpte, ville en møte igjen på markedet et eller annet sted.

Andersen anmodet Fiskeridirektøren om å ta et visst hensyn til dette behov når en fikk søknader om dispensasjon.

Lauritsen sa at det en nå snakket om var det kvantum på 600.000 hl som Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt hadde anbefalt for å spare på den sydlige komponenten. Dersom en ikke klarte å ta opp 600.000 hl så var ikke dette negativt av hensyn til bestanden. En hadde imidlertid forutsatt at en skulle kunne ta resten av kvoten nord for 69⁰ N. men denne situasjonen var nå endret idet en ikke visste hvor 1983-årsklassen kunne komme tilbake til kysten.

Rasmussen sa seg enig i dette og minnet om at en nå var i en annen situasjon enn da en diskuterte reguleringen for 1986, - forøvrig delte han Norges Fiskarlags bekymring når det gjaldt gytebestanden. Han oppfattet det ellers slik at det var enighet i Reguleringsrådet om det skisserte opplegget når det gjaldt fisket syd for 69⁰ N.

Når det gjaldt fisket nord for 69⁰ var det enighet om at en inntil videre beholdt oppmalingsforbudet innenfor 12 n.m.

Rasmussen fremmet deretter forslag om at innblandingsprosenten på

sild under minstemål skulle reduseres fra 25% til 10%. Det var enighet i Reguleringsrådet om dette.

Rasmussen tok deretter opp spørsmålet om sperrede områder. Han viste til at det var vanskelig å kontrollere fiske på tette konsentrasjoner og at det en heller ikke klarte å unngå i neddreping i fjor. For øvrig var han av den oppfatning at dersom det var så lite sild igjen på kysten at en absolutt måtte inn på disse områdene da var det noe som ikke stemte. Han hadde dessuten vært betenkt hver gang det ble tillatt å fiske i disse områdene, men hadde likevel latt seg overtale.

Bakkevik sa at det var en skam at en skulle fiske sild på en måte som førte til neddreping når en hadde så lite sild. Han fremhevet dessuten at det ikke bare var inne på disse områdene at en sild som var neddrept. For øvrig var han ikke enig i at en skulle sperre dersom det ikke var sild i området.

Rasmussen spurte hvorfor det da var så om å gjøre å åpne de aktuelle områdene.

Bakkevik opplyste at når silden begynte å sige inn skjedde det "dott for dott". Han viste til at det ellers var kystflåten en snakket om i forbindelse med fiske innenfor de sperrede områdene.

Hamre sa at bakgrunnen for å sperre disse områdene også før de inneholdt så tette konsentrasjoner av sild, var at dette var et årvisst problem som en hadde hatt fra midten av 70-årene. Han stilte spørsmålet om hva som kunne være grunnen til at en fikk så mye neddreping - det var kanskje ikke bare selve fangstingen som var årsaken til dette, - men like gjerne låssettingen og det som skjedde i forbindelse med den del av fisket. Hovedgrunnen var imidlertid mye ferskvann i de aktuelle områdene og at silden ikke tålte å stå lenge i lås. Den andre grunnen var at det ble satt for mye sild i stengene, slik at silden døde pga. det. Videre kunne det være at føringsbåtene bare tok sitt kvantum og at resten ble tørket opp og dumpet. En måte å løse dette problemet

på kunne være ikke å låssette silden, - han trodde ikke at en løste problemet ved å slippe små fartøy inn.

Bakkevik sa at før en fikk silda opp i posene hadde 80% mistet risp og da døde den etter ett døgn. Dette skyldes i stor grad at enkelte ikke kan håndtere sild i poser. Han viste ellers til at det av hensyn til omsetningssystemet ikke lot seg gjøre å oppheve låssettingsforbudet. Småbåtene hadde dessuten heller ikke mulighet til å ta silden om bord i eget fartøy.

Holm pekte på at Fiskeridirektoratets hadde tatt utgangspunkt i at det var mangel på låssettingsplasser i området slik at det under enhver omstendighet bare var et fåtall fartøy som kunne drive der.

Rasmussen sa at når det gjaldt spørsmålet om oppmalingsforbudet så skulle en revurdere dette når en visste mer om 1983-årsklassen.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at en skulle opprettholde et generelt oppmalingsforbud inntil da.

Giæver trodde det var en viss automatikk - dvs. at en alt nå kunne male opp sild av 1983-årsklassen.

Rasmussen svarte benektende på dette, - det var først etter at en hadde fått klarlagt hvor 1983-årsklassen befant seg og at det var aktuelt å endre bestemmelsene.

Lauritsen var interessert i hvordan en skulle finne igjen 1983-årsklassen.

Rasmussen svarte at han hadde oppfattet Nakken slik at instituttet ville komme med et forslag.

Nakken bekreftet dette og sa at instituttet ville komme med et forslag til Fiskeridirektøren umiddelbart. Han kunne tenke seg en

kartlegging av området fra Træna og nordover i Norskehavet, - dvs. området vest og sør for det området "Michael Sars" nettopp hadde dekket. Han mente det var lite sannsynlig at det skulle være sild langt nord. For øvrig hadde han ikke tall for hvor stort område eller hvor mange båtdøgn som trengtes.

Lauritsen understreket at det var viktig at en fikk dette klart så fort som mulig.

Nakken sa at en sikkert ville ha behov for å leie fartøy til en slik undersøkelse.

Lars B. Larsen uttalte angående trålerkvoten at en skulle se bort fra det de enkelte fartøy hadde tatt tidligere og nå fastsette en turkvote på 1.000 hl samt en maksimalkvote på 3.000 hl.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å fastsette en turkvote for trålerne på 1.000 hl samt en maksimalkvote på 3.000 hl.

VEDLEGG 1.

Til Havforskningsinstituttet
HER

NOTAT VEDRØRENDE REGULERING AV NORSK VÅRGYTENDE SILD I SISTE HALVÅR 1986

Situasjonen foran sildefisket til høsten må sees på bakgrunn av utviklingen i sildestammen de siste 10 årene. Sildestammen har utviklet seg i en nordlig og en sørlig gytekomponent, med veldefinerte gytefelt hvor blanding av komponentene synes å være ubetydelig. Fra 1977 til 1983 har den nordlige gytekomponent vokst fra ca 200 000 til vel 400 000, dvs. omlag en fordobling på 6 år. Den sørlige komponent har hatt en annen utvikling. Den var i utgangspunktet mye mindre, men har hatt en bedre og jevnere rekruttering. Den domineres derfor nå av yngre årsklasser. I 1977 ble den sørlige komponent på basis av merkeforsøk beregnet til ca. 20 000 tonn, i 1983 til ca. 200 000 tonn. I denne perioden var de to komponentene omlag like sterkt beskattet, slik at forskjellen i vekst må i hovedsak være naturbestemt.

Den nordlige komponent gyter fra Buagrunnen og nordover, beiter om sommeren og høsten på kysten fra Helgeland til Troms og overvintrer i Lofoten og Vesterålen. Yngel og umoden sild vokser hovedsakelig opp på kysten av Troms og Finnmark og i Barentshavet. Den sørlige komponent gyter på Sunnmøre, beiter på kysten fra Sognefjorden til Trøndelag og overvintrer i Romsdalsfjordene. Umoden sild fra den sørlige komponent vokser opp i de kystnære farvann mellom Møre og Vestfjorden.

Frem til 1983 var beskatningen liten og fisket har hatt liten innvirkning på bestandsutviklingen. Dette har forandret seg etter 1983 da også ringnotflåten ble tildelt kvoter i vintersildfisket. De har fortrinnsvis fisket på gytefeltene for den sørlige komponent. I Romsdalsfjordene, hvor denne silda overvintrer har det også foregått en betydelig neddreping av sild under fisket om høsten. Det er således mulig at bestanden på Sunnmøre nå er mye mindre enn det våre merkeforsøk tilsier, fordi merkeметоден ikke fanger opp en forandring i dødeligheten umiddelbart. Sikre mål får en først etter 2 år.

Vi har målt mengde sild på gytefeltene på Sunnmøre i siste halvdel av februar siden 1983. Dette er akustiske mengdemål og under de rådende forhold må en regne med at методен underestimerer bestanden. Men målingene viser klart tendensen i utviklingen:

År	Middelv. (g)	Antall x 10 ⁻⁶	Vekt i tusen tonn
1983	245	421	103
1984	287	361	104
1985	318	330	105
1986	329	210	69

Fra 1983 til 1986 er gytebestanden i antall redusert til det halve, mens reduksjonen i vekt er noe mindre på grunn av individuell vekst i den sterke årsklassen 1979. Også utviklingen i fisket viser en klar nedgang i tilgjengeligheten av sild på Sunnmøre i 1986.

Bestandsutviklingen i 1987-88 vil i høy grad være bestemt av den sterke årsklassen 1983. Årsklassen er sannsynligvis sterk i begge komponentene, men det er i Barentshavet det meste av årsklassen vokser opp. Denne delen utgjør ca. 3/4 av årsklassen og vil rekruttere til den nordlige gytekomponenten i 1987-89. Den del av årsklassen som vokser opp på kysten har bedre vekst og vil sannsynligvis gyte i 1987. Dette tilsier at i 1987 vil begge komponentene få en tilvekst fra årsklassen 1983. Totalt regner vi med at gytebestanden vil øke til vel 1 mill.tonn i 1987, men hvordan tilveksten vil fordele seg på de to gytekomponentene er usikkert. Den store tilveksten i gytebestanden regner vi med vil komme i 1988 da bestanden forventes å øke til over 2 mill.tonn.

Det er således gytebestanden i 1987 som er det mest kritiske problem for oppbyggingen av sildestammen. Særlig gjelder dette den sørlige komponent. Både fordi denne har høyest vekstpotensial og det er denne silda som er mest utsatt for nedfisking. Dette tilsier at fangstene av kjønnsmoden sild sør for Trondheimsfjorden bør begrenses, og det bør innføres ordninger som forhindrer neddreping av sild i overvintringsområdene. Vedrørende neddreping viser erfaringene at stenging av områder med høye sildekonsentrasjoner er den eneste praktiske løsning på dette problemet.

Umoden sild over minstemålet fra sørlig komponent vil en finne sør for Vestfjorden, mens umoden sild fra nordlig komponent vil hovedsakelig være utbredt nord for Vesterålen. I hvilken grad 1983-årsklassen fra nordlig komponent vil være over minstemålet på 25 cm er noe usikkert, men vi regner med at kystkomponenten vil bli av fangstbar størrelse til høsten.

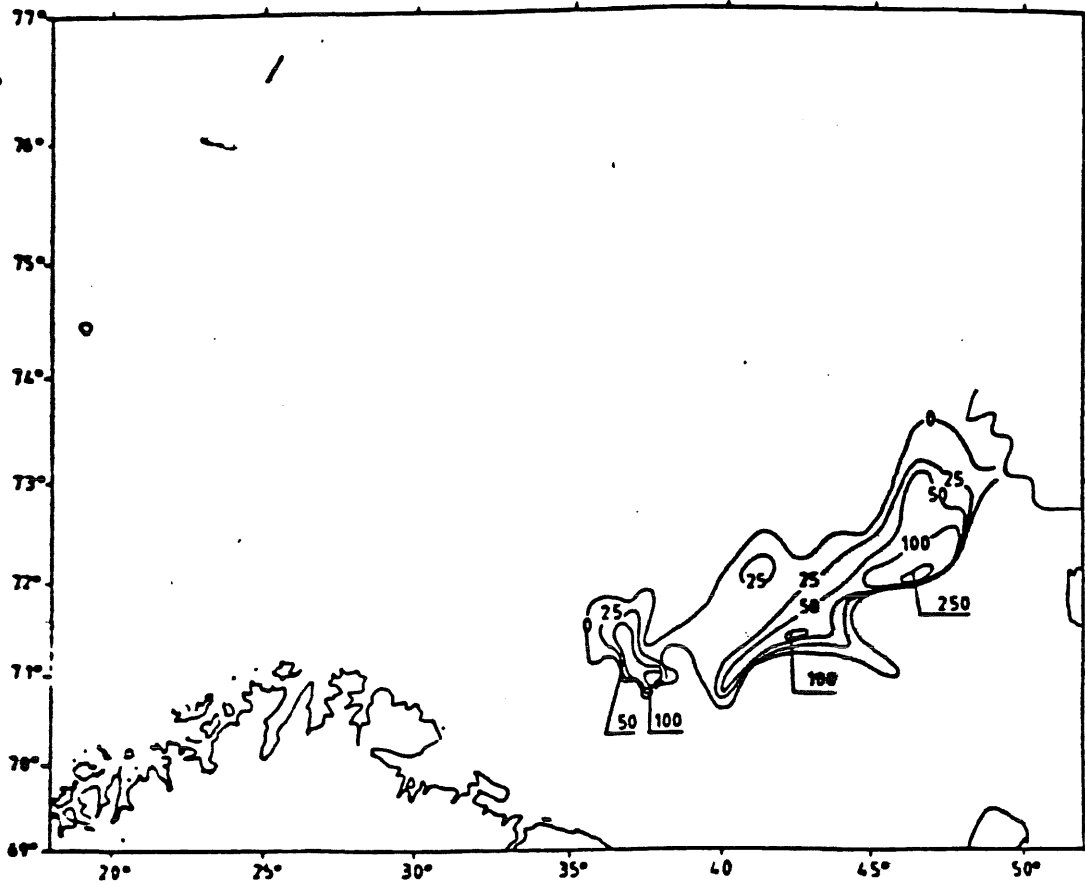
Betydelige mengder sild av 1983-årsklassen ble registrert i fjordene i Troms og Vest-Finnmark like frem til høsten 1984. Den var større enn silda som stod øst i Barentshavet, og skulle etter normalt vekstmønster nå være 24-25 cm. Våren 1985 vandret den ut av fjordene, og siden har en ikke kunnet følge vandringene til denne silda. Silda i den østlige del av Barentshavet har derimot vært under overvåking siden høsten 1983. I Figurene 1 og 2 er vist utbredelsen i januar og i mai d.å. I løpet av våren har det foregått en betydelig spredning av forekomstene vestover, og vestgrensen for utbredelsen er usikker, fordi toktet måtte avbrytes. Skjønt om silda i vest er litt større enn silda i øst (Fig. 3) er det mindre sannsynlig at kystkomponenten er med i disse registreringene. Den må da i tilfelle ha blandet seg med silda i den østlige del av Barentshavet i løpet av høsten 1985. Mere sannsynlig er det imidlertid at kystkomponenten er utbredt vestenfor det undersøkte området, og at denne silda blir av fangstbar størrelse til høsten.

Den silda som nå er 20 cm vil neppe bli fangstbar til høsten med de minstemålsbestemmelser som gjelder. Spørsmålet om det kan gjennomføres et sildefiske i Barentshavet til høsten kan derfor ikke besvares før det aktuelle området vestenfor 20° øst er undersøkt.

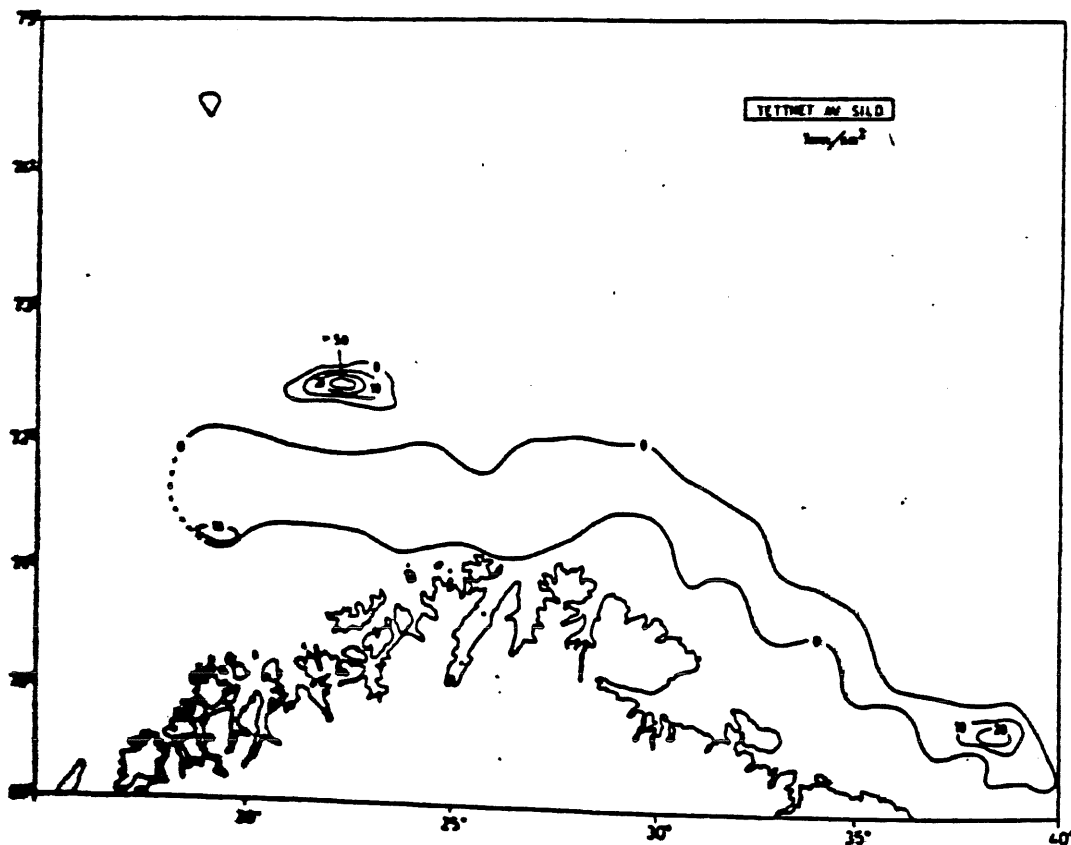
Bergen, 4/5-1986

John Hauve
Johs. Hamre

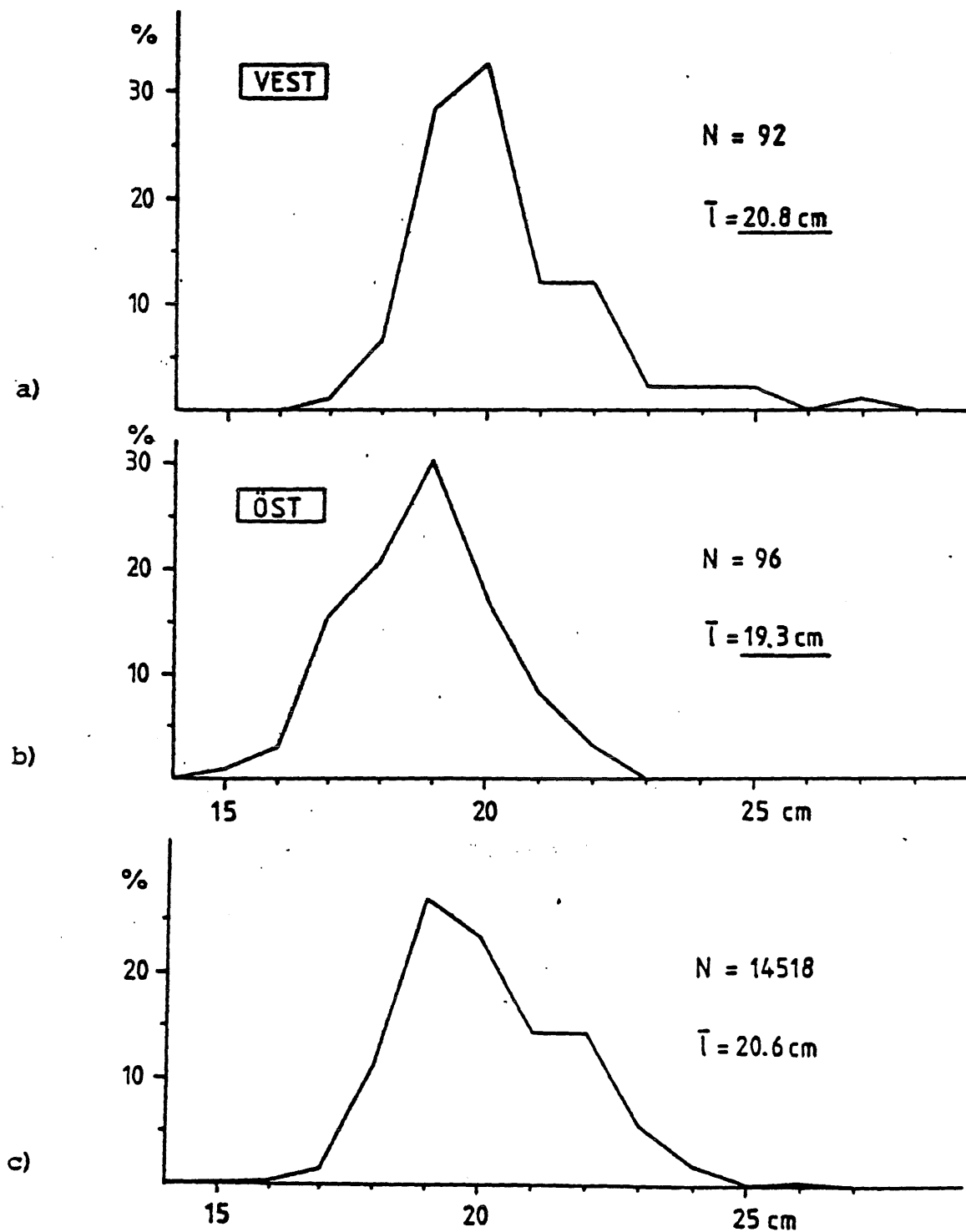

Figur 1. Utbredelse av sild (III-gruppe). Tonn/rm².
Januar 1986.

Figur 2. Utbredelse av sild (III-gruppe). Tonn/rm².
Mai - juni 1986.

Figur 3. Lengdefordelinger av sild, III-gruppe.

- a) mai - 86 , vest for 23 Ø
- b) mai - 86 , øst for 33 Ø
- c) jan - 86 , øst for 33 Ø

VEDLEGG 2.³²

j.nr. 10824

HAVFORSKNINGEN FAX
Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

NORDNESPARKEN 2

POSTBOKS 1870 - 5011 NORDNES (BERGEN)

TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING

TELEX: 42 297 OCEAN N

BERGEN, NORGE

BERGEN, 21. aug. 1986
SENTRALBORD 32 77 80

J. NR.
(BES OPPGITT VED SVAR)

Utg./86 ON/jp

TELEFAX

Fiskeridirektøren

Jur.ktr./Plassa

I telefax tidligere i dag
er N° bredde gitt til
68°N. Det er feil! Det
skal være 69°N *Nakken*

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD 1986.

LWP/KDM TELEFAX 20.8.86

Instituttet vil påpeke det uheldige i at totaluttaket av norsk vårgytende sild i 1986 synes å bli vesentlig høyere enn anbefalingen fra ICES.

ACFM's TAC-anbefaling for 1986 var 150 000 tonn. Hittil i år er det fisket omlag 75 000 tonn, hvor et sovjetisk fiske på 24-25 000 tonn pr. 30 april er inkludert. I forhold til ACFM's anbefaling gjenstår et kvantum på omlag 75 000 tonn. Hvis det totale fisket i høst begrenses til dette kvantum er der ingen grunn til områderegulering utover det som er bestemt.

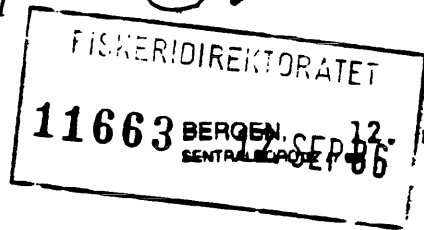
Gjennomføringen av et norsk fiske på 1.2 mill. hl i høst bør områdereguleres av hensyn til gytebestanden i 1987. Bidraget til gytebestanden i 1987 vil i hovedsak komme fra sild som står sør for 69°N og instituttet anbefaler at ikke mer enn 600 000 hl blir fisket i dette området.

Sildeforekomstene nord for 69°N består i hovedsak av årsklassen 1983. Denne silda vil sannsynligvis ikke bli kjønnsmoden i 1987, men det forventes at den mest hurtigvoksende delen vil bli over 25 cm senere i høst og således tilgjengelig for fangst.

Hamre/Nakken

VEDLEGG 3.

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt
NORDNESPARKEN 2
POSTBOKS 1870 - 5011 NORDNES (BERGEN)
TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING
TELEX: 42 297 OCEAN N
BERGEN, NORGE

sept. 1986

J. NR. Ueg./86 ON/jp
(DES OPPGIT VED SVAR)

TELEFAX

Fiskeridirektøren
Juridisk kontor/Plassa

FORDELING OG STØRRELSE AV SILD I OMRÅDET NORD FOR 69°N.

I tidsrommet fra midten av august til 4 september kartla havforskningsfartøyene Barentshavet og nordøstlige del av Norskehavet. Eneste området hvor det ble registrert sild av betydning var 68°30'-71°30'N, 10-17°E. Disse forekomstene ble registrert av "Michael Sars" under ledelse av fiskerikonsulent Vermund Dahl. Hovedresultaten var som følger:

Alle trålstasjoner viste sild av 1983-årsklassen. Lengden av silda varierte noe. Øst for 13°E var silda minst og 50-90 prosent var under 25 cm. Det er lite sannsynlig at disse forekomstene blir over minstemålet i høst.

I området vest for 13°E, nord for 69°N var silda noe større og i bedre kondisjon. Trålprøvene viste 40-50 prosent under minstemålet. Med normal vekst vil 10-20 prosent av disse forekomstene være under minstemålet i midten av oktober. Det er derfor mulig at det i løpet av oktober kan finnes "lovlig" fiskbare forekomster av denne silda.

Havforskningsinstituttet mangler erfaringsmateriale for hvordan "sildesituasjonen" vil utvikle seg utover høsten både m.h.t. fordeling og vekst, og instituttet anbefaler at fisket blir igangsatt først etter ytterligere kartlegginger utført av Kontoret for leite og veiledningstjeneste.

Odd Nakken

Odd Nakken

Ingolf Røttingen
Ingolf Røttingen

1/16/86 Korrige

Ms!

R A P P O R T
*****

SILDEUNDERSØKELSER MED F/F "MICHAEL SARS" I NORSKEHAVET I
TIDSROMMET 16.8. TIL 4.9.1986.

Avgang: Tromsø 16.08.1986
Ankomst: Hammerfest 04.09.1986
Område: Norskehavet fra N 68 30 - N 76 45 mellom E 0800
og E 2200.
Formål: Kartlegge utbredelse av ungsild (1983 årgangen)
og ta prøver
Personell: V. Dahl og J. E. Nygaard.

Innledning:

De siste undersøkelser i Barentshavet hadde vist at 1983-årsklassen av sild var trukket vestover. Det var derfor av betydning å finne ut i hvilke områder silda holdt til. Våre undersøkelser skulle i første omgang foregå fra N 71 00 og nordover innen områder hvor silda kunne ha laglige sjøtemperaturer å beite i. På sør og vestsiden av ovennevnte område, hadde det nettopp vært utført undersøkelse av 3 andre havforskningsfartøyer. Disse båtene skulle undersøke utbredelse og mengden av kolmule, lodde og sild i Norskehavet.

Gjennomføring.

I undersøkelsene brukte en sonar, leiteområde 1750 m og to ekkolodd, ett fra 0-250 m og ett fra 250 m - 500 m dybde. I tillegg ble brukt integrator slik at forekomstene ble registrert og tatt vare på. Sjøtemperaturene ble målt med overflate termograf, som skrev kontinuerlig og i tillegg tok en sondestasjoner ned til 500 m dybde i aktuelle områder. Til sildeprøvene ble brukt en 16 fv loddetrål med 100 m sviper.

Resultater.

Undersøkelsene startet fra Fugløykalven til Ingøydypet og fra N 72 00 E 22 00 undersøkte en vestover sør og nord med 2 lengdegrader mellom snittene. Oversiktskarter viser kurser og oversikt over område med silderegistreringer. Den vedlagte (./.) tabell 1 viser lengdefordeling av silda i de forskjellige posisjonene. På nordsiden av N 71 00 hadde en ikke silderegistrering utenom et lite område langs E 12 00 på begge sider av N 71 00. Det vesentlige av registreringene var innen et område fra N 68 30 - N 71 30 E 10 00 - E 17 00.

På sørsiden av N 69 00 ble det ikke registrert sild på utsiden av eggakanten. Nord av N 72 00 ble det utført 6 tråltrekk, samtlige av disse prøvene var krill og rødfiskyngel.

I sildeområdet ble utført 8 tråltrekk og disse prøvene er vist på den vedlagte tabellen. Silda sto i forskjellige dybder fra nær overflaten, til 200 - 300 m dybde. Mye av de øverste registreringene var småkontakter, de største kontaktene var fra 50 m og nedover.

Konklusjon.

De registrerte forekomstene av sild syntes ikke å være av en slik størrelse som forventet.

Alle trålstasjonene viste sild av 1983-årsklassen. Lengden av silda varierte noe.

Øst for 13⁰ øst, var registreringene best, men silda var minst og 50-90 prosent var under 25 cm. I området vest for 13⁰ øst, var de registrerte forekomstene adskillig mindre enn østenfor, men silda var noe større og i bedre kondisjon.

Trålprøvene viste 40-50 prosent under minstemålet.

En total gjennomsnitt av alle prøvene viser 63,5% under 25 cm. Resultatene av undersøkelsene som er utført den senere tid etter sild i Barentshavet er helst foruroligere. Argangene av sild etter 1983 ser ut til å være minimale. Beskatningen av ungsild bør derfor begrenses mest mulig.

Bergen, 16.09.1986

Vermund Dahl

Vermund Dahl

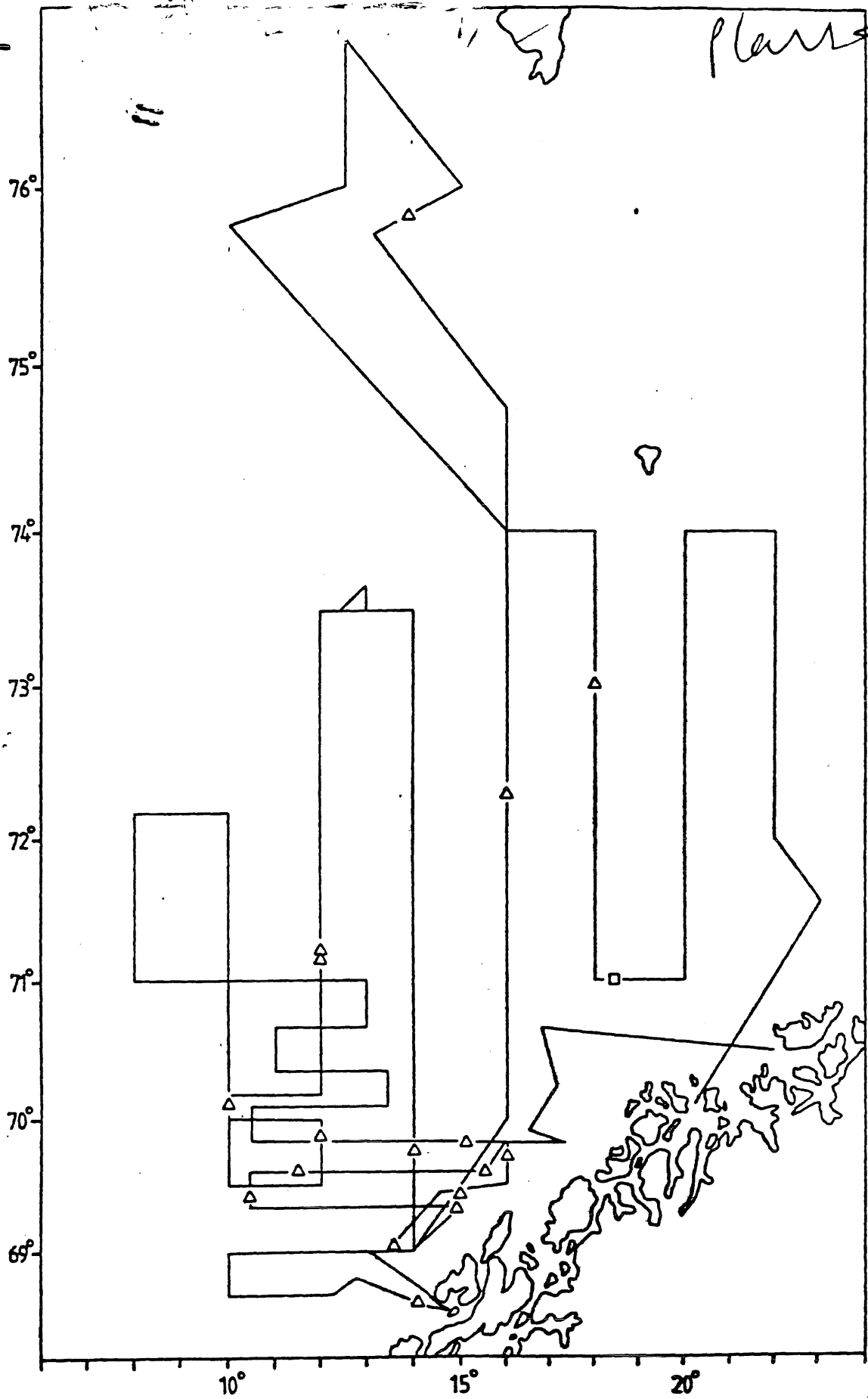

Fig. 1. Kurser og trålstasjoner.
 F/F "Michael Sars" 16.8-4.9 1986.

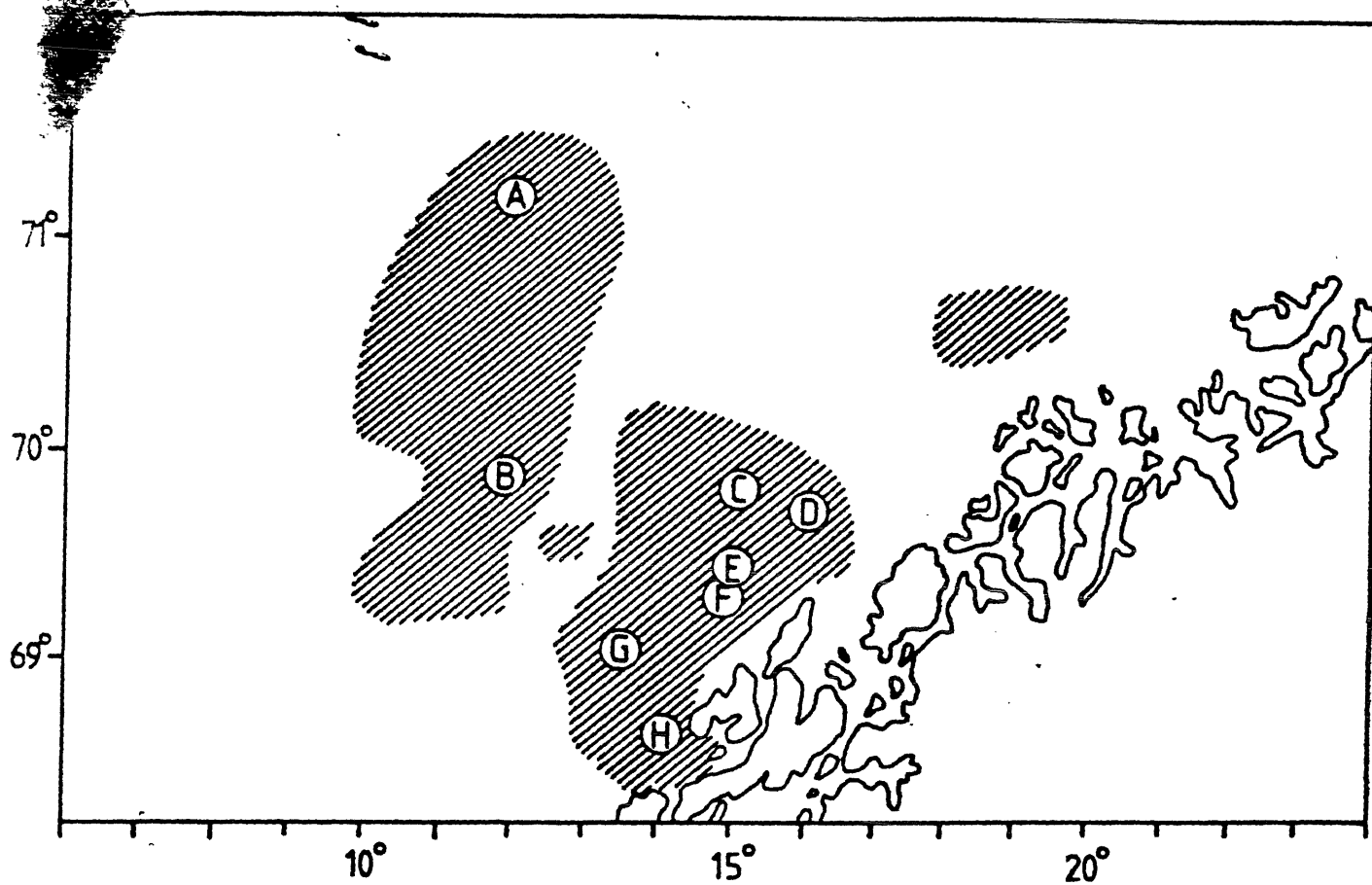

Fig. 2. Silderegistreringer, F/F "Michael Sars", august-september 1986. A-H viser trålstasjoner, lengdefordelinger fra disse er gitt i Tabell 1.

Tabell 1. Lengdefordelinger, norsk vårgytende sild.
F/F "Michael Sars" august-september 1986.

Trålstasjon	Dato (Se Fig. 2)	Lengdefordeling (cm)										I mindre enn 25 cm		
		>20	20	21	22	23	24	25	26	27	28		29	
A	26.8				1	15	29	37	15	3				45
B	26.8				6	12	32	24	18	6	2			50
C	30.8	3	2	7	14	25	24	14	5	4	1	1		75
D	03.9			1	4	25	39	23	5	2		1		69
E	23.8					10	30	20	24	10	3	3		40
F	31.8	1		3	13	34	34	14	1					85
G	03.9			1	2	15	34	27	15	5	1			52
H	02.9		1	4	22	46	19	4	3			1		92

VEDLEGG 5

AL 27/8 Norway, Lundbeck, Fiskeridirektoratet

FEITSILD FISKERNES SALGSLAG

7001 TRONDHEIM
TELEFON (07) 53 05 00
TELEX 55105
POSTBOKS 403
BANKGIRO 8821.09.50707

9401 HÅRSTADEN
TELEFON (082) 64935
POSTBOKS 307
BANKGIRO 6835.02.00244

TELEGRAMADRESSE: SILDKONTOR
FISKERIDIREKTORATET
10907 25. AUG 86

Fiskeridiretøren
Juridisk kontor
Boks 185
5001 BERGEN

John

LWP

Trondheim, 22.08.86

LWP

Vår ref.: SE/1v
600/86

Deres ref.:
Utg/86 LWP/KDM

FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD 1986

Vi viser til Deres telefax av 18. d.m.

Som tidligere opplyst, regner laget med å kunne omsette 450. - 500.000 hl norsk vårgytende sild til norske kjøpere.

Vi har tidligere opplyst at vi har tatt sikte på å levere ca. 100.000 hl til utenlandske fabrikkskip. Det var hensikten at man skulle ta sikte på leveranse av mindre sild, hvor leveringsmulighetene i Norge er begrensede. Kvantumet på 100.000 hl må antagelig justeres til maksimalt 50.000 hl. Dette skyldes i første rekke en noe mer restriktiv holdning fra Fiskeridepartementets side enn forventet.

Som allerede nevnt, kjøperinteressen for mindre sild, gr. III og IV, er meget begrenset dersom man ser salgslagets distrikt under ett. Det later til å være en viss utvikling på dette området, kanskje spesielt når det gjelder anvendelse fersk eksport. Man kan imidlertid likevel ikke vente at dette vil få noen vesentlig betydning i 1986.

Ønskes ytterligere opplysninger, står vi til tjeneste.

Med vennlig hilsen
FEITSILD FISKERNES SALGSLAG

Svein Elkje
Svein Elkje
salgsdirektør

vfdirektønvvg

VEDLEGG

6 PL 17/9

LMP Lundberg
Lundberg

Norges Fiskerilag

FISKERIDIREKTORATET

11411 05. SEP 86

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

5.09.86
Jnr. 1271/86
Ark. 512

T e l e f a x

föt kl. 1455

NORSK VÅRGYTENDE SILD

Vi viser til Fiskeridirektoratets telefax av 26.08.86 hertil vedrørende ovennevnte.

Saken ble behandlet av Landsstyret i Norges Fiskerilag i møte 3. september 1986, og det ble fattet slikt vedtak i sak 38/86:

" Norges Fiskerilag forutsetter at den totalkvoten for norsk vårgytende sild som norske myndigheter har fastsatt, skal oppfiskes. Det forutsettes videre at salgslagene regulerer gjennomføringen av fisket slik at det kvantum som fanges, omsettes til høyest mulig verdi.

En er kjent med Havforskningsinstituttets anbefaling om å begrense fisket av gytesild resten av året til ca. 600.000 hl. Dette faller omtrent sammen med det som Feitsildlaget antar kan omsettes til konsum inkludert nødvendige overløpskvanta.

Norges Fiskerilag går derfor inn for at oppmalingsforbudet oppheves nord for 69 ° nordlig bredde. Salgslagene må legge forholdene til rette for fryseskip eller utenlandske fabrikkskip slik at leveranser til oppmaling i størst mulig grad blir begrenset.

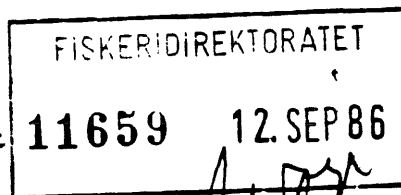

Norges Fiskarlag

VEDLEGG 7

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet
Møllendalsveien 4
5000 BERGEN

11.09.86
Jnr. 1296/86
KK/RO
Ark.

T e l e f a x

Regulering etter norsk vårgytende sild.

Åpning av sperrede områder.

ført kl. 9.30

Norges Fiskarlag har mottatt en rekke henvendelser om å medvirke til opphevelse av visse sperrede områder for fiske etter norsk vårgytende sild.

Et fortsatt forbud mot fiske etter sild i disse områder vil hemme fiskerne i å drive et rasjonelt fiske innenfor de tildelte kvoter etter norsk vårgytende sild.

Norges Fiskarlag mener at det ikke er grunnlag for å stenge områder uten at det er eller kan forventes å oppstå et problem som ikke kan avverges ved reguleringer.

Norges Fiskarlag vil derfor be om at følgende områder blir åpnet for kystfartøy:

- Aresundet og Vinjefjorden, sjøkart 129, inn til en rett linje mellom Grønset og Storurda.
- Mjosundet for kontrollert puljevis innseiling.

Norges

Fiskarlag

FISKERIDIREKTORATET

11411 05.SEP86

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

En forutsetter at spørsmålet om oppmalingsforbudet sør om 69 ° nordlig bredde blir vurdert på nytt senere på høsten i lys av utviklingen av fisket og omsetningssituasjonen."

Med hilsen.
NORGES FISKARLAG

Arne Kremmervik

otto Gregussen

Kopi:
Fylkeslag/Gruppeorganisasjoner

860905_1271

Norges Fiskarlag

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Norges Fiskarlag forutsetter at Fiskeridirektoratet styrker oppsynet i forbindelse med en eventuell åpning av overnevnte felt, og at disse områdene stenges dersom det skulle oppstå problemer.

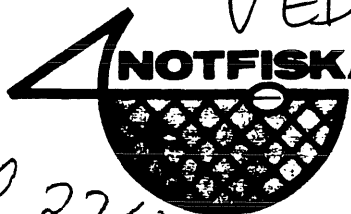
Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Finn Bergesen jr.

Kurt Karlsen

VEDLEGG 8

NOTFISKARSAMSKIPNADEN

KONGENS GT. 11. 7000 TRONDHEIM
TELEFON (07) 51 00 00

PO 27/8

27/8 V. Kopp. Fiske da avd
verpi. Lu-dbe 27/8
Klasse M. O. R. W.

Fiskeridirektoratet
postboks 185
5001 Bergen

Johansen

FISKERIDIREKTORATET
10925 25. AUG 86

Trondheim, 20.08.86
j.nr. 199/86
IF/rk

N. O. V.

LUP

FISKET AV NORSK-VÅRGYTENDE SILD.
AVVIKLINGEN AV HØSTENS FISKE.

Styret i Notfiskarsamskipnaden behandlet i møte 10.-11.d.m.
overnevnte og gjorde slikt vedtak under sak 56/86:

" Styret i Notfiskarsamskipnaden har behandlet avviklingen av
fisket etter norsk-vårgytende sild for den resterende del av
1986 og vil gi følgende tilrådninger:

1. Styret går inn for at forbudet mot anvendelse av sild til
andre anvendelser enn direkte konsumvare blir opphevet så
snart det er påvist at en tilstrekkelig del av 1983-
årsklassen har passert minstemålet på 25 cm.

Styret vil i denne forbindelse peke på viktigheten av at
sesongen blir strekket mest mulig ut i tid av hensynet til
både fiske og omsetning.

2. Styret kan ikke gå inn for at det settes inn spesielle
områdeavgrensninger for fiske til mel/olje-anvendelse.

Et slikt forbud vil i unødig grad medføre at overløpskvanta
fra konsumfisket, blir en treghetsfaktor i avviklingen.

I tillegg vil en eventuell sydgrense for slikt fiske være
vanskelig å kontrollere i praksis.

3. Styret konstaterer at myndighetene ennå synes å ha vansker
med å godta behovet for leveranser av konsumsild til
utenlandske fabrikkskip i Nord-Norge og de langsiktige
markedsmessige muligheter dette gir.

Styret vil overfor Feitsildfiskernes Salgslag tilrå at en umiddelbart gjennom Norges Fiskarlag på nytt fremmer krav om at slike tillatelser kan gis på generell basis for høstsesongen."

Med vennlig hilsen
NOTFISKARSAMSKIPNADEN

Inge Flage
Ruth Krumm

Paul-Gustav Remøy
Paul-Gustav Remøy

Kopi: Fiskeridepartementet

FDIR608EKS56

Management advice for 1986

Management options for 1986 are given in the text table below (1,000 tonnes).

1985				1986				1987	
Stock biom.	Spawn. stock biom.	$F_{(4-9)}$	Catch	Stock biom.	Spawn. stock biom.	$F_{(4-9)}$	Catch	Stock biom.	Spawn. stock biom.
2,454	805	0.07	60	2,416	851	0	0	2,853	1,446
						0.05	79	2,780	1,389
						0.07	94	2,766	1,378
						0.10	139	2,724	1,345
						0.15	216	2,652	1,288
						$F_{0.1} = 0.18$	247	2,622	1,265

According to this projection, the spawning stock will not change to any appreciable level from 1985 to 1986, but both the total stock biomass and the spawning stock biomass will increase in 1987 and in 1988, largely because of the presence of the 1983 year class. The 1983 year class is very strong and should greatly improve the recruitment to the spawning stock in 1987-88.

The present exploitation rate of $F = 0.07$ and even an F of 0.10 will have very little effect on this development.

In previous ACFM reports, it was suggested that herring stocks in general should be fished at the $F_{0.1}$ level, but at lower levels if they are still in the state of rebuilding. Therefore, ACFM recommends that the TAC in 1986 should not exceed 150,000 tonnes.

Additional management considerations

ACFM evaluated the merits of minimum landing sizes of 27 cm and 25 cm (presently in force in Norway) (Figure 2.7.2.2). From yield-per-recruit considerations, only marginal gains can be expected from a minimum landing size of 27 cm compared to 25 cm. If, however, the aim is to protect incoming year classes in order to provide higher recruitment to the spawning stock, then a minimum landing size of 27 cm would be more appropriate, particularly when the stock is in the state of rebuilding. Therefore, ACFM repeats its recommendation from 1983 and 1984 that a minimum landing size of 27 cm be introduced for herring in Sub-areas I, II, V and XIV.

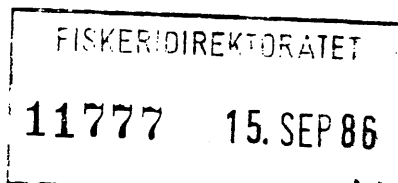
Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

NORDNESPARKEN 2
POSTBOKS 1870 - 5011 NORDNES (BERGEN)
TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING
TELEX: 42 297 OCEAN N
BERGEN, NORGE

Wopi Plante LUT
VEDLEGG (25th) 10

BERGEN, 11. sept. 1986
SENTRALBORD 32 77 60

J. NR. Utg./86 ON/jp
(BES OPPGITT VED SVAR)

Fiskeridirektøren
Juridisk kontor
Her

Hol

Wopi

SPERRING AV OMRÅDER FOR FISKE ETTER SILD I NORDLAND FYLKE.
Deres Utg.86 JL/LM 8.9. 1986.

Hensikten med å sperre av områder for fiske er å unngå at sild blir neddrept. Slik neddreping vil i tillegg til at det er urasjonelt medføre en ukjent økning av fiskedødeligheten. Det blir årvisst rapportert om dausild i områder hvor fisket har foregått på særlig tette konsentrasjoner. I senere år har dette vært særlig utbredt i Vinjefjord/Auresundsområdet på Nordmøre, og tidligere også i Austnesfjorden/Øyhellesundet og Ginsøystraumen i Nordland.

Sildekonsentrasjonene i slike områder vil variere med tiden etter temperatur, vær og vindforhold etc. Det vil kreve en konstant overvåking for å få kartlagt dette, og det har ikke instituttet kapasitet til å gjøre. Puljevis innseiling kan sikkert løse noen av problemene, men ved en slik måte å avvikle fisket på vil silda i dag etter dag over lange tidsrom bli utsatt for kasting/slipping og sleping/låsetting. Dette vil øke stressnivået i silda og skader på spor og skjell vil forekomme noe som igjen går utover sildas kondisjon og form.

Det overordnede mål for reguleringene i sildefisket har hittil vært å fremme vekst av gytebestanden. Denne vil sannsynligvis få ett godt tilskudd i årene 1988-1989 da mesteparten av 1983-årsklassen blir kjønnsmoden. Inntil veksten i gytebestanden er blitt en realitet bør fisket foregå på en måte som sikrer denne gjenveksten. Neddreping av sild bør derfor unngås. Havforskningsinstituttet anbefaler at en oppdrettholder forbudet mot fangst i områder hvor faren for neddreping er særlig stor.

Odd Nakken

Odd Nakken

Ingolf Røttingen
Ingolf Røttingen

19/09/86 09:59

HAVFORSKNINGEN P02

VEDLEGG 17

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt FISKERIDIREKTORATET

NORDNESPARKEN 2

POSTBOKS 1670 - 5011 NORDNES (BERGEN)

TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING

TELEX: 42 297 OCEAN N

BERGEN, NORGE

11981 19. OKT 86

BERGEN, 19. sept. 1986
SENTRALBORD 32 / / 80

J. NR. Utg./86 ON/jp
(HEB OPPGITT VED SVAR)

TELEFAX

Fiskeridirektøren
Juridisk kontor/Lundberg

Her

NORSK VÅRGYTENDE SILD. STENGTE OMRÅDER

Havforskningsinstituttet viser til tidligere uttalelse i
Telefax 11. sept. 1986.

Instituttet har ikke detaljkunnskaper og fangstteknisk
ekspertise nok til å vurdere om Norges Fiskarlags forslag
til område regulering er praktisk gjennomførbart med hensyn
på å unngå skader og neddreping av sild. Dette spørsmålet
må vurderes av personer med stor innsikt i utøvelsen av
selve fisket og av kontrollverket.

Odd Nakken

Odd Nakken

Ingolf Røttingen
Ingolf Røttingen

Foreløpig rapport om sildeundersøkelser

F/F "Michael Sars" har i tiden 19. september - 3. oktober dekket følgende område: Mellom breddegradene $68^{\circ}30'N$ og $72^{\circ}00'E$, og mellom lengdegradene $9^{\circ}00'E$ og $20^{\circ}00'E$.

Formålet med toktet var å få et mengdemål av rapporterte sildeforekomster (83-årsklassen av norsk vårgytende sild) i området (toktrapport, "Michael Sars" 15/8 - 3/9, V. Dahl).

Området ble dekket med øst-vest kurser med 20 nm mellom hvert snitt. I nord var avstanden mellom kursene 30 nm. Det ble trålt på ulike registreringer, både pelagisk og på bunn.

Registreringer

Det ble ikke registrert sild i samme omfang som tidligere rapportert (V. Dahl, september 1986). Det ble kun registrert et fåtall enkle små stimer i den sørligste delen av det undersøkte området. En prøve i posisjon $69^{\circ}20'N$ og $12^{\circ}11'E$ inneholdt 90% 3-åringer og 10% 2-åringer. Gjennomsnittslengden var henholdsvis 23.4 cm og 21.9 cm; kun 7% var større enn 25 cm. Mellom $68^{\circ}30'N$ og $70^{\circ}00'N$ ble det registrert sild helt vest til $9^{\circ}00'E$, men da det kun var enkle små stimer nær overflaten som ble registrert, var det ikke mulig å få prøver herfra.

I Vesterålen ble det lagt en kurs inn i Eidsfjorden, og her ble det registrert voksen sild. En prøve herfra viste 70% 6-åringer og 30% 7-åringer. Også her sto silda i de øvre 50 m, men spredt i slørregistrering (nattregistrering).

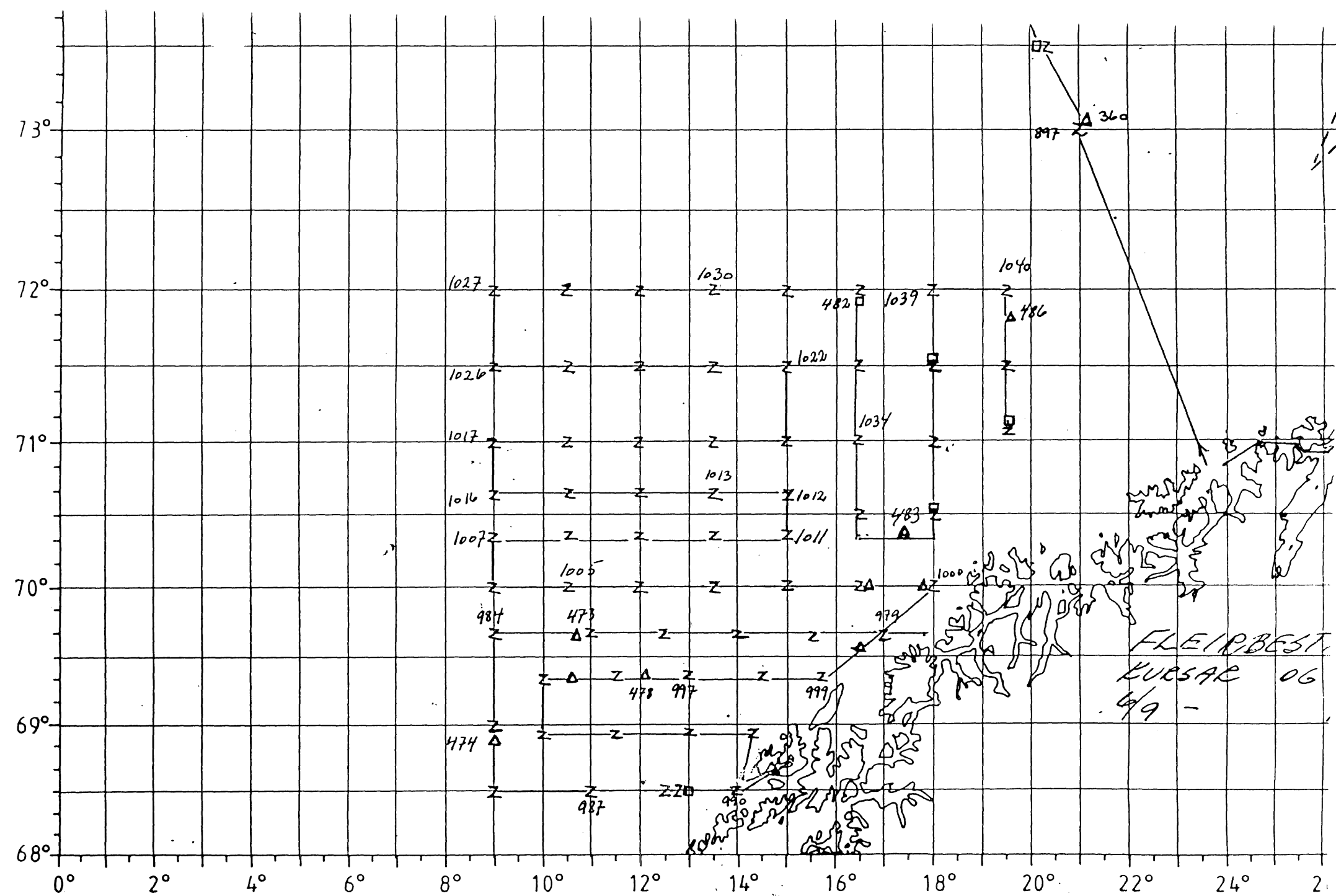
I vestkant av Malangsrunden ble det registrert ungsild, og en prøve herfra viste en blanding av 1-, 2- og 3-åringer i forholdet 26%, 11% og 63%. Gjennomsnittslengden (cm) og gjennomsnittsvekten (g) var her: 1) 16.42 og 37.31 2) 20.41 og 60.0 3) 23.08 og 88.65. Kun 2% av 3-åringene var over 25 cm.

Stimene som ble registrert sto svært spredt og dårlig til for akustisk mengde-

måling. Det er derfor ikke foretatt noen estimering av mengde i området.

Bergen, den 6. oktober 1986

Reidar Toresen

Kurser og stasjoner F/F "Michael Sars", 20/9 - 3/10 1986.

SAK 12/86.

FISKET ETTER NORSK ARKTISK TORSK I 1986.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

STATUS

På møte i Reguleringsrådet 13. juni fant en ikke grunnlag for å endre reguleringsordningene for 1986. Fiskeridirektoratet ville imidlertid følge utviklingen i fiske og eventuelt ta opp saken til vurdering på et senere tidspunkt.

Med utgangspunkt i levert kvantum pr. utgangen av april ble det på reguleringsrådsmøte lagt fram alternative prognoser for torskefiske nord for 62⁰ N i 1986 på henholdsvis 241.500 og 251.400 tonn.

De ulike alternativene hadde sammenheng med utviklingen av fiske med konvensjonelle redskaper i perioden mai-desember. I alternativ I var det forutsatt en vekst på 15%, i alternativ II 30% i forhold til tilsvarende periode i 1985.

Oppgaver over torskekvantumet pr. utgangen av august viser at fiske med konvensjonelle redskaper i perioden mai-august ikke har økt som ventet. Det var en økning til og med juli, men reduserte fangster i august har ført til at fangstkvantumet med konvensjonelle redskaper i hele perioden mai-august endte opp på samme nivå som i 1985.

Samlet for Norges Råfisklag, Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag og Sogn og Fjordane Fiskesalslag har en følgende kvanta i tonn rund vekt:

	Konvensjonelle	Trål	Sum
1985: Januar-August	148.887 t	48.602 t	197.489 t
September-Desember	27.016 "	12.084 "	39.100 "
Totalt 1985	175.903 "	60.686 "	236.589 "
1986: Januar-August	125.533 t	71.986 t	197.519 t

PROGNOSE 1986

På bakgrunn av den svake utviklingen i torskefiske med konvensjonelle redskaper i august har en funnet det nødvendig å innarbeide et prognosealternativ som forutsetter null vekst i det konvensjonelle torskefiske resten av året, i tillegg til alternativene med 15 og 30 prosents vekst. De alternative beregningene av torskekvantumet med konvensjonelle redskaper i perioden september-desember 1986 blir henholdsvis, 27.000 tonn, 31.000 tonn og 35.100 tonn.

Ferskfisktrålernes høstkvoter er økt med 50 tonn pr. båt, eller i alt 2.500 tonn. Dette gir grunnlag for å anslå trålernes fangst etter 1. august til 18.500 tonn. Pr. 1. august hadde trålerne fisket 66.500 tonn. Dette bringer trålernes totalfangst opp i 85.000 tonn, som er ca. 10% over fastsatt kvote (i 1985 var det fastsatt 55.000 tonn og sluttkvantumet ble omlag 10% høyere).

Arsaken til avviket mellom fastsatt kvote og oppfisket kvantum finner en hovedsakelig i småtrålerproblematikken. Tidligere har en regnet at småtrålerne som gruppe fisket rundt 5.000 tonn torsk til tross for at summen av tildelte enkeltkvoter langt oversteg dette kvantum.

Før 1985 viste det seg at 5.000 tonn var et rimelig bra anslag for småtrålernes fangst da en rekke småtrålere langt fra utnyttet sine kvoter. Fra 1985 er bildet annerledes. Med nedgang i andre ressurser (f.eks. reke) er torsketråling blitt mer interessant og kvotene blir utnyttet i større grad. I 1985 ble småtrålerne til sammen tildelt ca. 11.000 tonn, i 1986 ca. 13.000 tonn. Denne

situasjonen påvirker totalanslaget for trålernes samlede fangst.

Et annet forhold som kommer inn er bifangstreglene som tillater torskefangster uten at kvantumet belastes fartøyets kvote. Et tredje forhold er torskebifangster i reketrålfisket. Alle disse forhold medfører at den totale trålfangst av torsk ligger over fastsatt totalkvote.

Som en ytterligere justering tas med at status på samme tidspunkt i 1985 underestimerte fangstene med konvensjonelle redskaper med 2 tusen tonn, på grunn av etterslep i sluttsedeloppgavene. Dette må legges til de registrerte fangstene. Prognosene for 1986 blir som følger:

	Alt. I 0%	Alt. II 15%	Alt. III 30%
Registrert			
fangst konv. redskap			
1.1-31.8.1986	125.500	125.500	125.500
Etterslep			
Pr. 31.8. konv. redskap	2.000	2.000	2.000
Prognose			
Konv. redskap			
1.9.-31.12.1986	27.000	31.100	35.100
Prognose			
Trålfangst 1.1.-31.12.	<u>85.000</u>	<u>85.000</u>	<u>85.000</u>
Sum	239.500	243.600	247.600

Det knytter seg spesielt stor usikkerhet til prognoseanslagene for fangstutviklingen med konvensjonelle redskaper. Normalt vil

ukefangstene i september/oktober være lave, for så igjen å øke i årets to siste måneder. Dersom de sterke årsklassene begynner å komme inn i fiske også for konvensjonelle redskaper i denne perioden vil dette kunne endre utviklingen radikalt.

Høstfisket foregår hovedsakelig på fisk fra 3 til 6 år. Det vil opplagt være større forekomster av 3-4 åringene i 1986 enn i 1985, 1982 og 1983 årsklassene var markert sterkere enn de tidligere årsklassene.

Spørsmålet er i hvilken grad 3-4 åringene vil stå lenger til havs og dermed være mindre tilgjengelig for kystflåten. Dette forhold vil kunne redusere fangstmulighetene for konvensjonelle redskaper til tross for bedret bestandsgrunnlag.

Et annet usikkerhetsmoment i denne sammenheng er deltakelsen med konvensjonelle redskaper i høst. Ifølge Fiskerisjefene i Troms og Finnmark er det imidlertid ikke grunn til å vente store forandringer i deltakelsen.

På dette grunnlag vil en anslå at økningen i fangst med konvensjonelle redskaper vil ligge mellom 0 og 15%. Dette innebærer at totalprognosen vil bli 240-244 tusen tonn, hvilket igjen betyr at det er rom for en samlet kvotejustering fra 6 til 10 tusen tonn torsk.

Fiskeridirektøren vil legge vekt på at den norske torskekvote på 250 tusen tonn blir oppfisket, og vil derfor gå inn for at kvotene justeres tilsvarende.

Ved en slik justering vil en gå inn for samme prosentvise økning i fartøy- eller maksimalkvoter for alle fartøygrupper. Det er imidlertid vanskelig eksakt å beregne konsekvensene av en justering for andre kvotegrupper enn trål.

Dersom en eksempelvis justerer trålerne samlede kvote med 6.000 tonn tilsvarer dette en kvoteøkning på 7,5 prosent både av den

samlede trålerkvoten og av den enkelte trålers fartøykvote.

Samme prosentvise endring av maksimalkvotene for de øvrige fartøygruppene vil anslagsvis medføre en fangstøkning fra 2 til 4 tusen tonn. Samlet økning av oppfisket kvantum vil i dette regneeksemplet utgjøre 8 til 10 tusen tonn."

Han spurte så om biologene hadde noe å si.

Nakken sa at det foreløpig ikke er gjort noen bestandsvurdering, men at arbeidet er igang ved instituttet. Det vil bli lagt fram forslag til ACFM i første uken av november. Han antydte at forslaget ikke ville bli vesentlig forskjellig fra fjorårets rapport. Det forventes en økning i fangstgrunnlaget både for torsk og hyse. Han sa at det også forventes en liten økning i gytebestanden.

Når det gjelder årets fiske antok han at høstfisket ville bli bedre enn i 1985.

Bakkevik ville gå direkte på en omfordeling og sa at forslaget fra Norges Fiskarlag var en pakkelsning. Den gikk ut på en flat fordeling til trålerne med 100 tonn pr. fartøy. Videre foreslo han at kvoten til banklineflåten økte til 350 tonn mens fartøy med reketrålkonsejjon skulle få en kvote på 375. Dette skulle gjelde både reketrålere som fisker med torsketrål og de som fisker med konvensjonelle redskap. Til slutt foreslo han at den generelle maksimalkvoten på 500 t skulle oppheves.

Strand sa at han var overrasket over forslaget fra Norges Fiskarlag med en flat fordeling på trålerne. Han viste til at da 3000 tonn ble avsatt i desember til fordeling senere på året, skulle det være siste gang med et slikt haleheng. Han ba om å få referert et brev fra Fiskeridepartementet til Norske Fabrikkskips Forening datert 9. juli 1982.

Holm refererte brevet der det heter:

"Kvotefordeling for trålerflåten.

En viser til Deres brev av 4. juli d.å.

Som foreningen vil være kjent med, ble den samlede trålerkvote for norsk - arktisk torsk til og med 1979 fordelt på de faktiske deltakende fartøyer. Den innbyrdes fordelingen for de ulike typer av trålere var i 1979 slik at hver fabrikktråler fikk en kvote som var 1,62 ganger så stor som den kvote hver ferskfisktråler fikk. Tilsvarende fikk hver saltfisk- og rundfrysetråler en kvote som var 1,25 ganger så stor som den kvote hver ferskfisktråler fikk. I perioden etter 1975 hadde fabrikkskipene gradvis fått sine fartøyskvoter redusert i forhold til ferskfisktrålerne. I den grad man benyttet begrepet gruppekvote, gav de bare uttrykk for summen av fartøyskvoter innen hver av gruppene. Gruppekvotene varierte relativt sett fra år til år avhengig av deltakelsen av ulike typer av trålere.

For 1980 og 1981 ble det som en følge av kapasitetsnedbyggingen i trålerflåten foretatt en fordeling som tok utgangspunkt i den aktive trålerflåten pr. 1.1.1980 og hvor trålerkvoten for disse årene ble fordelt på hver av trålergruppene i henhold til antall fartøyer i hver gruppe pr. denne dato.

For 1982 valgte Fiskeridepartementet å gå tilbake til et fordelingsmønster som i hovedsak var basert på samme hovedprinsipp som før 1980. Enkelte overgangsordninger for visse grupper av ferskfisktrålere førte til at det ble avsatt en mindre ekstra-kvote til disse trålerne. Av samme grunn kunne forholdet mellom de enkelte trålertypers fartøyskvoter, ikke justeres helt tilbake til nivåene for 1980.

I Fiskeridepartementets kommentarer til trålreguleringen for 1982 ble det pekt på at man for fremtiden tar ...."sikte på å fordele trålerkvoten etter tradisjonelle fordelingsnøkler for de ulike trålertyper.....".

Departementet har påregnet at den pågående kapasitetsjusteringen i hovedtrekkene vil være avsluttet i løpet av inneværende år. Departementet har derfor villet signalisere at tiden da vil være inne til påny å følge de tradisjonelle fordelingsprinsippene fra tiden før de spesielle ordningene for kapasitetsjustering ble satt i verk. Dette vil også gjelde det innbyrdes forhold mellom fartøkvotene for de fire hovedtyper av trålere. En slik reguleringsordning er også i samsvar med hovedprinsippene i dagens fiskerilovgivning og i den nye loven om saltvannsfiske som Regjeringen har fremmet.

Departementet vil generelt sett - på dette område som på andre områder innenfor fiskerireguleringene - måtte ta visse forbehold mht. den fremtidige fordelingspolitikk. Dersom det skjer store endringer i sammensetningen av trålerflåten i forhold til den nåværende, vil det f.eks. kunne bli aktuelt å iverksette særlige tiltak for å sikre råstofforsyningen til spesielt utsatte områder.

Som et hovedsiktemål i trålerpolitikken vil departementet peke på at flåten i de nærmeste årene vil måtte basere sitt driftsgrunnlag på en kombinasjon av fiske på torsk, hyse, sei, uer, blåkveite. Departementet påregner at et ressursmessig forsvarlig fiske på bestandene utenom norsk-arktisk torsk vil kunne pågå uten særlige restriksjoner for noen båtgrupper. Departementet vil legge opp til at torskekvotene kan være det stabile basiselement i trålernes driftsgrunnlag. For å gi flåten et visst økonomisk fundament og for å skape et incitament til satse på fiske etter de øvrige artene, vil departementet legge vekt på at kvoteforholdene for de ulike trålertyper skal forbli mest mulig stabile. Det samme gjelder totalkvoten - i den grad ressursituasjonen gir muligheter til det.

Fiskeridepartementet ser det som viktig at man i årene fremover kan beholde alle de fartøykategorier som trålerflåten nå består av.

Departementet ser på fabrikktrålerne som et naturlig innslag i flåten."

Strand sa at Norske Fabrikkskips Forening ville gått til rettsak i 1982 dersom foreningen ikke hadde fått brevet fra Fiskeridepartementet.

Paulsen sa at brevet var skrevet under en annen politisk ledelse, og mente at den nåværende ledelse må ha anledning til å vurdere situasjonen annerledes enn det som ble gjort for fire år siden.

Arctander ville gå rett på tallene i saksdokumentet. Av prognosen fremgår det at det gjenstår 9.000 tonn til trålerne. Trålerne vil da komme opp i totalt 81.000 tonn. Han mente at den konvensjonelle flåte ville fiske ca. 30.000 tonn resten av året. Dette skyldes at mange har gjort det bra og ikke vil gå på Finnmarks-kysten senere. Noen vil fiske sild og dessuten er det umulig å skaffe nok egnere til lineflåten. Totalt vil det da fiskes 237.000 tonn og det gjenstår da ca. 13.000 tonn til fordelig. Han sa at dette er et kvantum industrien i Nord-Norge ikke har fått tilført fra den konvensjonelle flåten.

Gullestad gikk inn på prognosen som var gitt i saksdokumentet. Der er trålernes kvote satt til 85.000 tonn. Årsakene til dette er antydnet i dokumentet og det ligger hovedsaklig i småtrålerproblematikken. Det er utdelt mer enn de 5.000 tonn som var avsatt. Videre sa han at gjeldende bifangstregler gir et ikke ubetydelig ekstrakvantum. Med samme fiskemønster som i fjor vil trålerne ta rundt 85.000 tonn. Han var overbevist om at dette tallet ikke ligger for høyt. Når det gjelder Bakkeviks forslag om å oppheve den genrelle maksimalkvoten på 500 tonn mente han dette ville være uheldig. Han sa at myndighetene er nødt til å ha en styring med snurrevadflåten.

Videre spurte han om hva Norges Fiskarlag mente småtrålernes kvote skulle være.

Arctander repliserte at uenigheten i prognosen ligger i beregningen av bifangst. Han hevdet at dette kvantum blir betydelig mindre enn i fjor.

Johansen sa at brevet som ble referert av Holm ikke kunne være bindene for reguleringer i 1986.

Fladmark ville gå tilbake til Nakkens orientering om den biologiske situasjonen. Som antydnet av Nakken får vi en noe bedre gytebestand. Han mente at det derfor kan slappes av når det gjelder den biologiske siden. Vi har nå fem år på rad fått relativt gode årganger og at vi vil få et formidabelt kvantum torsk i 1989. Han sa at det store spørsmålet ville være om det blir mat til all denne fisken. Med nedgang i lodde-, sild- og rekebestanden blir problemet om vi kan fore opp torsken. Han opplyste at han nettopp hadde vært i Nord-Norge og sett at torsken var lang og tynn og uten lever. Det ser ut for at den lever på sultegrensen.

Han mente at det er mange usikre faktorer i høstfisket og at anslaget var vel optimistisk. En stor del av lineflåten vil gå vestover for å fiske brosme og lange. Videre har resultatene av linefisket vært svakt i den senere tid.

Han sa videre at industriens situasjon var like ille nå som i fjor. Det hadde vært brukbart i mai/juni, mens råstofftilførselen har sviktet i august/september. Han mente at industrien måtte være beredt til neste års fiske. Svikt i leveranser nå vil føre til at industrien vil miste folk.

Bjørklund var i utgangspunktet enig med Strand om fordelingen på fabrikkskip/ferskfisktrålere, men han forsto de råstoffproblemer som industrien hadde, og ut fra dette forhold ville han gå inn for en flat fordeling. Bjørklund understreket imidlertid at denne fordeling ikke måtte danne presidens for fremtidig fordeling av norsk/arktisk torsk mellom fartøygruppene. Han påpekte videre at

han i desembermøtet hadde gått inn for en trålerkvote på 100.000 tonn, noe som hadde vært en riktig kvotefastsettelse ut fra dagens situasjon. Industrien ville derigjennom fått sin del gjennom leveranse fra ferskfisktrålerne.

Andersen mente også at det var viktig at industrien fikk råstoff. Det er problemer i hele området fra Øst-Finnmark til Vesterålen. Han opplyste videre at det var gitt beskjed fra Arbeidsdirektoratet om at det ikke ville bli gitt dispensasjoner for trygdeordninger. Dette betyr at dersom produksjonen stopper tidlig i desember vil det ikke bli utbetalt trygd.

Han sa at for å sikre en stabil arbeidssituasjon måtte kvoten i utgangspunktet stilles til rådighet for fersk- og rundfryse-trålere. Han mente likevel at fordelingen av de 13.000 tonn som Norges Fiskarlag hadde foreslått var spiselig.

Bjørklund repliserte til Andersen at ingen om bord i trålerne får trygd.

Rasmussen sa at han ikke var med på at det var 13.000 tonn som skulle reforddeles. Vi har en kvote på 250.000 tonn som skal holdes. Vi kan ikke komme med et overfiske nå. Han påpekte at myndighetene skal forsvare fisket utad.

Nakken mente at avtalen må holdes. Han opplyste at rekrutteringen i Barentshavet i perioden 1980-85 har vært den beste siden midt på 60-tallet. Det vil bli god vekst i perioden 1985-90. Vi vet videre at gytebestanden i 1987 vil få en vekst i forhold til 1986, men det er usikkert hvor stor denne veksten vil bli. Selv om det vil bli en økning vil det ikke bli noen stor gytebestand i 1987. Han sa at det er først når 1983-årsklassen blir kjønnsmoden at veksten i gytebestanden blir merkbar. Dette vil skje i 1988-89.

Når det gjelder spørsmålet fra Fladmark om fiskens kondisjon sa han at vi vet for lite om dette. Vi må tilbake til 1973-74 for å

finne sammenlignbare størrelser i den ungfiskbestand vi hadde i 1984-85. Han mente at det ikke kan legges inn i reguleringsopp-
legget antydninger om at det er for lite mat for torsken. Han
opplyste for øvrig at det nå er tatt initiativ til å utvikle
flerbestandsmodeller.

Bakkevik sa at forslaget om oppheving av den generelle maksimal-
kvoten ikke skulle gjelde i all fremtid. Forslaget er begrenset
til årets regulering. Når det gjelder småtrålerne var forslaget
at disse skulle få en prosentvis andel av en ferskfisktrålerkvote
tilsvarende det fartøyene har av opprinnelig kvote. Han var
ellers enig i at det skal vises ansvar utad.

Fladmark spurte om det ikke var mulig å stoppe fisket når 250.000
tonn var tatt.

Johansen mente at utsiktene i det konvensjonelle fisket var svært
usikre. Vi vet ikke hva som skjer når fisken kommer nærmere
kysten. Videre påpekte han at det vil komme en prisforhøyelse som
gjør det interessant å ro likevel. Han sa at i henhold til
avtalen med Sovjet skal trålkvoten fastsettes ved årets
begynnelse. Han spurte om Fladmarks forslag om stopp gikk ut på å
stoppe kystflåten.

Andersen var skeptisk til å stoppe fisket slik Fladmark foreslo.
Videre skjønte han at en prosentvis justering var lett å håndtere
administrativt. Han ville imidlertid gå inn for en justering slik
Norges Fiskarlag har foreslått.

Bakkevik sa at målet var å ta 250.000 tonn og at omfordelingen
måtte skje ved en flat fordeling på trålerne. Han hadde
vanskeligheter med å beregne tallene for resten av året.

Strand mente at kvoten måtte omfordeles med en prosentvis økning
på trålerne.

Løbach spurte hva Norges Fiskarlag mente at trålere som i dag har

en kvote på 175 tonn skulle få etter omfordelingen.

Karlsen svarte at disse burde få 200 tonn.

Rasmussen sa at det var regnet på forslaget fra Norges Fiskarlag og at det ligger for høyt i forhold til prognosen. Vi må finne en modifisering.

Bakkevik var enig i at tallene måtte justeres dersom vi går ut over 250.000 tonn.

Mietle viste til rammen og prognosene og opplyste at Norges Fiskarlags forslag gir et kvantum på 13-15.000 tonn.

Arctander var enig i en prosentvis reduksjon av Norges Fiskarlag forslag dersom kvantumet blir for høyt.

Wold påpekte at kvoten på 250.000 tonn ikke må overskrides. Han mente Reguleringsrådet burde gå på forslaget fra Norges Fiskarlag, men at Fiskeridirektøren burde gis fullmakt til eventuelle justeringer senere.

Rasmussen foreslo at hver stortråler fikk oppjustert kvoten med 80 tonn og at "småtrålere" får en prosentvis endring i forhold til hva det enkelte fartøy har fått av en ferskfiskkvote etter gjeldende regulering. Videre foreslo han at reketrålerne får en kvote på 360 tonn mens banklinebåtene får 340 tonn. Når det gjelder den generelle maksimalkvoten var forslaget en endring fra 500 til 550 tonn.

Reguleringsrådet var enig i Rasmussens forslag.

**SAK 13/86 VASSILDFISKE NORD FOR STAD
EVENTUELL ENDRING AV DELTAKELSESKRITERIENE.**

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var sagt følgende:

I møte 13. juni 1986 vart Reguleringsrådet orientert om utviklinga i vassildfisket i 1986.

Heller ikkje etter møtet 13. juni har vassildfisket utvikla seg slik ein skulle ønskja, og Fiskeridirektøren legg derfor saka fram for Reguleringsrådet att.

Som nemnt i saksutgreiinga til møte 13. juni reknar ikkje Fiskeridirektøren at årsakene til den dårlege utviklinga i vassildfiske ligg på reguleringssida, men årsakene ligg truleg i at den vassildtrålløyveordninga ein har i dag ikkje er tenleg.

Fiskeridirektøren er merksam på kompetansedelinga Reguleringsrådet og Konesjonsutvalet, men denne delinga kan ikkje vera til hinder for at Reguleringsrådet vert høyrd i denne saka.

FANGST.

Pr. 21.09.86 var det fiska til saman 7.012 tonn vassild nord om 62⁰ n.br. Årskvoten for 1986 er sett til 17.000 tonn.

Røynslene tidlegare år viser at det berre vert fiska små kvanta vassild i oktober og ut resten av året. Årsfangsten i 1986 vil sannsynligvis verta på litt meir enn fangsten pr. 23.09.

Av dei 48 fartya med vassildtrålløyve har til no 26 farty levert fangstar til saman over 5 tonn i 1986.

GRENSENE FOR VASSILDTRÅLLØYVE.

I § 2 nr. 5 i trålføresegnena 28. april 1978 er vassildtrålløyve geografisk avgrensa slik:

".... i området nord for 62⁰ n.br. og syd for en linje trukket mellom Myken fyr og posisjon 67⁰30' n.br. 09⁰10' ø.l."

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har vurdert om nordgrensa kunne endrast. Instituttet vil orientera nærare om saka i møtet.

ÅTGJERDER.

Som nemnt reknar Fiskridirektøren at endringar i trålløyveordninga må til for å auka fangsten av vassild. Ymse endringar i trålløyveordninga kan tenkjast å føra til ei betring. Men Fiskeridirektøren vil avrensa seg til å peika på 3 ulike løysingar som ein ber Reguleringsrådet drøfta:

1) Oppheva vassildtrålløyveordninga og

- a) lata alle med ei eller anna form for fisketrålløyve få høve til å tråla etter vassild, eller
- b) lata farty med industritrålløyve få høve til å tråla etter vassild.

2) Tildela fleire vassildtrålløyve.

Ved ein ny løyverunde må ein prioritera større farty enn dei som til no har vore tilgodesett. Større farty må til dersom ein vil freista å utvikla fiske etter vassild med flytetral. Ein må også vurdere å draga inn løyve for farty som ikkje har nytta løyvet dei to siste åra.

Han sa vidare at forskernes anbefalinger ikke blir tatt mens

industrien har et stort behov for råstoff. Han påpekte videre at mange sitter med konsesjoner som ikke blir benyttet.

Fladmark mente at hele reguleringen av vassildfisket er en skandale. Det blir ikke tatt det som anbefales og han foreslo å oppheve hele konsesjonsordningen.

Monstad sa at fisket i år har foregått på to felt, Suladjupet og Sklinnadjupet. Totalt var det en økning på ca. 2000 tonn. Det var tatt 7100 tonn til konsum nord for Stad og dette er omtrent det samme som i 1984. Da fisket begynte var dette på en ubeskattet bestand. Han nevnte at en uregulert innsatsøkning kunne fått store

negative konsekvenser. Han opplyste at det er ca. 40 fartøy som har vassildkonsesjon, mens bare rundt 20 fartøy har drevet fiske. Han nevnte at ett fartøy har tatt ca. 1000 tonn i Suladjupet. Han opplyste videre at det er enda bedre fangster i fisket nå enn i vår. Prøver viser at det tas fra 840 til 900 kg. pr. tråltime, mens det i mai/juni lå på 3-400 kg. Han fortalte at det fremdeles fiskes på 20 år gammel fisk og at gjennomsnittslengden fortsatt er den samme som tidligere. Han sa at et tokt som nylig var gjennomført gikk ut på å kartlegge utbredelse og tettheten i vassildforekomstene. Toktet viste at de beste fangstmulighetene ligger langs eggakanten, ved Trænasnaget. Han mente at det måtte fortsatt settes en totalkvote på fisket da vassilden har høy modningsalder. Dette gjør at bestanden har dårlig rekrutterings- evne.

Rasmusen mente også at det fortsatt burde være et "tak" på fisket, men vi burde vel ta avsatt kvote.

Bakkevik foreslo at saken ble utsatt og sendt til Norges Fiskarlag for organisasjonsmessig behandling. Saken ville kunne bli tatt opp på møtet i desember. Han mente ellers at flytetral måtte kunne brukes.

Rasmussen sa at det ikke var fremmet noe konkret forslag i saks-

dokumentet. Det var antydnet løsninger for å få i gang en diskusjon.

Lauritzen mente at det var tildelt for mange konsesjoner som ikke blir utnyttet. Dette gjelder spesielt i Nordland. Han sa at vi må ha et klart standpunkt i forbindelse med 1987-reguleringen.

Fladmark sa at kvoten burde vært vesentlig høyere, da det er funnet vassild flere andre steder enn Sklinna- og Suladjupet, blant annet i kolmulefisket.

Kvoten er relatert til observasjoner i disse områdene. Han mente det var vår plikt å annonsere etter folk som ville drive vassildfiske. Han gikk imot forslaget om utsettelse og gikk inn for en løsning i møtet.

Nakken opplyste at kvotefastsettelsen er gjort på grunnlag av utbredelseskart som ikke bare er relatert til Suladjupet og Sklinnadjupet. Han sa videre at det er vassild overalt i Norskehavet på dyp over 300 meter.

Monstad bekreftet at det blir tatt en del vassild i kolmulefisket.

Holm spurte om det var innblanding av andre arter i vassildfangstene.

Monstad svarte at det ofte ble fanget uer.

Dahl sa at flytetral kunne brukes i gytetiden. Men da dette er samtidig som kolmulefisket foregår er det ikke lukrativt å fiske i den tid det er egnet å bruke flytetral.

Rasmussen anbefalte at saken ble sendt til høring i organisasjonene.

Reguleringsrådet gikk med unntak av representantene Fladmark og Bolstad inn for en høringsrunde.

SAK 14/86 EVENTUELT**A. MAKRELLFISKET I NORDSJØEN.**

Rasmussen sa at det ser ut til at et kvantum makrell ikke blir tatt dersom en opprettholder gjeldende regulering. Han ba Gullestad om å gi en nærmere redegjørelse.

Gullestad opplyste at prognosen går på at ca. 2000 tonn ikke blir fisket. Dette skyldes særlig at kystfisket blir dårligere enn forutsatt. Det er nå en prognose på 9200 tonn for dette fisket. Han antydte at faktoren for ringnotflåten burde kunne økes fra 0,8 til 0,9. Han opplyste videre at 11 ringnotfartøy var ute av bildet da de ikke hadde påbegynt fiske innen fristen.

Bakkevik spurte om hva dette kunne utgjøre i kvantum.

Gullestad svarte at 20 - 25 fartøy har tatt kvoten og at en endring av faktoren ville gi ca. 30 tonn pr. fartøy.

Bakkevik spurte om hvorledes "paragrafbåtene" kom inn i bildet.

Gullestad svarte at fartøygruppen av ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot er underlagt samme faktor som den konsesjonspliktige delen av ringnotflåten. Disse vil da kunne få en tilsvarende økning.

Bolstad påpekte at industrien har et stort behov for makrell til konsum.

Rasmussen ba Norges Fiskarlag om å gi et raskt signal tilbake.

B. NORSJØSILD

Rasmussen viste til at fartøykvotene bortfaller den 15. oktober. Han opplyste at det gjenstår 200 250 000 hl. Spørsmålet blir da

hvordan en refordeling skal gjennomføres. Dersom vi går på en turkvoteordning vil en høyst mulig kvote gi best lønnsomhet for de deltakende fartøy mens en lavest mulig kvote gir flest mulig sjanse. Han antydte en turkvote på 1500 hl + 20 % av konsesjonskapasiteten. Dette vil gi en deltakelse på ca. 100 fartøy.

Bakkevik hadde ingen umiddelbare motforestillinger, men ville komme tilbake til saken ved nærmere drøfting i Norges Fiskarlag.

Lauritzen sa at det var ca. 70 fartøy igjen i Nordsjøen. Han mente at det er lite sannsynlig at det kommer andre til nå. Dette gjelder spesielt fartøy fra Nord-Norge som er ferdig med kvotene.

Gullestad påpekte at skjæringsdatoen 15. oktober var sammenfallende med åpning av makrellfisket av 4⁰ V.

Det ble konkludert med at Norges Fiskarlag skulle gi et signal så raskt som mulig.

C. SEI

Fladmark ba om at det ble vurdert å flytte grensen for maskeviddereguleringen på 100 mm fra 64⁰ N til 65⁰ N. Han spurte videre om havforskerne kunne si noe om den biologiske situasjonen for sei.

Nakken sa at det var stor usikkerhet om seibestandene, både nord for 62⁰ N og i Nordsjøen. Det er registrert en nedgang i gytebestanden i Nordsjøen, men denne synes nå å ha stanset. Han sa at hovedfisket i Nordsjøen har nettopp vært på den bestanden som skulle rekrutteres. Han mente ellers at det var drevet og drives et urasjonelt fiske på begge bestandene. Han opplyste at det nå er lagt inn større innsats på bestandsanalyser av seien. Det vil imidlertid ta 2-3 år før vi kan se resultater da vi er nødt til å ha sammenligningsgrunnlag.